

VÝROČNÍ ZPRÁVA O ČINNOSTI ŠKOLY ZA ŠKOLNÍ ROK 2007/2008

dle zákona č. 561/2004 Sb. a vyhlášky č. 15/2005

Název školy: Gymnázium, Český Krumlov

Identifikátor zařízení: 600 008 231

IČO: 00 583 839

Sídlo školy: Český Krumlov, Chvalšinská 112

Telefon: 380 711 349

Fax: 380 711 709

E-mail: info@gymck.cz

www.gymck.cz

**Zřizovatel školy: Jihočeský kraj se sídlem v Český Budějovicích,
U Zimního stadiónu 1952/2**

Ředitelka školy: Mgr. Jana Cipínová

Školská rada: předseda Ing. Josef Hermann

27. červen 2008

OBSAH

1) Charakteristika školy	7
2) Přehled oborů vzdělání.....	8
3) Kronika školního roku	10
4) Údaje o pracovnících školy	17
5) Údaje o přijímacím řízení.....	19
6) Přehledné údaje o výsledcích vzdělávání.....	20
7) Údaje o účasti školy v soutěžích a olympiádách a výsledcích.....	20
8) Údaje o mimoškolních aktivitách	24
9) Údaje o Školské radě a sdružení rodičů	24
10) Údaje o hospodaření.....	25
11) Kontroly a jejich výsledky	26
12) Vzdělávání pedagogů	26
13) Seznamy tříd	27- 44
14) Foto	45 - 60
15) Údaje o aktivitách a prezentaci školy na veřejnosti	61 - 103

ÚVOD

Jana Cipínová, ředitelka

Vážení přátelé,

předkládáme Vám výroční zprávu Gymnázia v Českém Krumlově za školní rok 2007/08. V tomto školním roce mělo gymnázium 18 tříd se 491 studenty, na domově mládeže bydlelo 46 studentů. Součástí školy je školní výdejna obědů s kapacitou 350 obědů denně. Škola má velmi dobré personální i materiální podmínky pro to, aby poskytla svým studentům střední vzdělání a školské služby se vzděláváním související.

Zásadní změny ve školství nastaly po nabytí účinnosti nového školského zákona č. 561/2004 a při jeho uvádění do praxe. Cílem středního vzdělávání je podle tohoto zákona rozvíjení vědomostí, dovedností, schopností, postojů a hodnot získaných v základním vzdělávání. Střední vzdělání je důležité pro osobní rozvoj jedince, poskytuje žákům obsahově širší všeobecné vzdělání a upevňuje jejich hodnotovou orientaci. Vytváří předpoklady pro plnoprávný osobní a občanský život, samostatné získávání informací a celoživotní učení a pokračování v navazujícím vzdělávání.

Školský zákon dále předpokládá, že školy budou podle rámcových vzdělávacích programů tvořit vlastní školní vzdělávací programy (ŠVP). Naše škola zpracovala vlastní program pro základní vzdělávání, tedy pro nižší stupeň gymnázia. Podle tohoto školního vzdělávacího programu jsme zahájili výuku v primě od 1.9. 2007; nyní nás čeká vyhodnocování a případná aktualizace programu. Současně byly zahájeny práce na školním vzdělávacím programu pro vyšší stupeň gymnázia.

Gymnázium v Českém Krumlově vyučuje ve zbývajících třídách podle učebních dokumentů platných pro gymnázia a podle vlastního učebního plánu pro šestileté studium. V srpnu 2006 byly učební plány čtyřletého gymnázia a vyšších stupňů šestiletého gymnázia ze strany MŠMT navýšeny v každém ročníku o 2 hodiny. Celkový počet vyučovacích hodin v jedné třídě činí 33 hodin. Na tuto neplánovanou změnu jsme reagovali přidáním hodin ve volitelných předmětech, neboť možnost širokého výběru se snažíme udržet. Studenti tak mohou sami ovlivnit své studijní zaměření. Výuka je doplňována aktivitami, které připravují pedagogové nebo jejichž podnětem je dění v Českém Krumlově. O výsledcích a přínosu našeho snažení se dočtete v samostatných článcích. Tato výroční zpráva je tak jedním z nástrojů autoevaluce ve smyslu nového školského zákona.

Ve výroční zprávě o činnosti školy jsme se snažili zaznamenat všechny podstatné události školního roku, a to podle vyhlášky č. 15/2005. Kromě předepsaných údajů doplňujeme výroční zprávu přílohami, které připravili učitelé nebo studenti gymnázia.

Věříme, že i letošní vydání výroční zprávy bude dobrým zdrojem informací pro zřizovatele, odbornou i zainteresovanou veřejnost.

Akademická malířka Eva Prokopcová

odmaturovala na Gymnáziu Český Krumlov v roce 1966. Patří k umělcům, jejichž život a tvorba jsou neodmyslitelně spjaty s městem Český Krumlov. Do výroční zprávy nám napsala následující příspěvek:

Začnu od poslední výstavy, kterou mi letos v únoru připravila galerie Měsíc ve dne jako dárek k šedesátinám. Nechyběl ani dort se šedesáti svíčkami, klasická i improvizovaná hudba zahraná studenty školy sv. Anežky v Českém Krumlově a spousta květin a dárků. Takové překvapení jsem vůbec nečekala, o to víc mne dojalo a všem touto cestou moc děkuji.

Ale asi i já jsem spoustu lidí překvapila tím, že v nekonformní galerii nevisely podle očekávání mé obrazy ani kresby, ale černobílé dokumentární fotografie jako záznam jednoho ztřeštěného nápadu jen tak pro radost.

Ta radost dosud pokračuje, i teď v červnu, stačí jen koutkem oka zachytit dveře od balkónu a v poledním slunci za nimi okamžitě zazáří minizahrádka nahuštěná zelení, mechem, březovým polenem, muškáty, petúniemi, afrikány, pomněnkami, kopretinami, břečťanem atd. Vše se vine od betonové podlahy po trochu chaotické konstrukci z větví a vrbového proutí, místy ještě výše než já, když stojím. Jinak se tam vejde už jen židle, na které za hezkého počasí sedává Kristián. Představuje si, že sedí někde v zákoutí obrovské zahrady místo panelákového balkónu a já jsem nadšená, že moje chuť projevovat se tvořivě i jinak než malováním může být také někomu užitečná jako třeba člověku, který v zimě, v létě, nevytáhne paty z domu. Tato má vůbec první zkušenost ze hry s přírodními prvky (nikdy jsem nezahradničila) mne naplňuje životadárnou energií, která ve mně probouzí dávno zastrčené smysly, nebo je spíše zjemňuje a prohlubuje. A já tu energii mohu pak předat dál, do obrazu. Když mi pak náhodou někdo řekne, že ho můj obraz nabil pozitivní energií, jsem ráda, že se mohu také podílet na předávání energie mezi nebem a zemí, byť jen jako nepatrná částička kosmu, které bylo prostě svěřeno puzení k malování. Jinak by asi ze mne byla mrtvá hmota bez naděje.

Zpět k balkónu: proč vlastně toho tolik nadělám, když obrostlý balkón není v létě nic zvláštního. Jenže já zatoužila po zeleném balkóně už v lednu, hned po Vánocích. Všude šedivo, ani pořádná bílá zima a doma starý smutný tramp a bez lesa. Nevím, co mě to jednoho dne popadlo, že jsem se bláznivě, s velkou radostí, jak malé dítě rozběhla ke kontejnerům a začala odtahovat odhozené vánoční stromky přes chodbu, schody a byt až na balkón. Tam jsem je v tvůrčím zápale rozvěšovala nahoru, dolů, našikmo, napříč. Jako nazavolanou nám zrovna v té době pod okny vykáceli krásně tmavě zelený pás tújí, že jsem to nevydržela a se souhlasem dělníků natahala rozložitě větve také na balkón až se celý pokoj zalil temným, lahvově zeleným světlem jako v chaloupce v hlubokém lese, ani nebylo vidět ven. Radovala jsem se, co se mi to povedlo za kousek. Můj tramp je po letech zase v lese. Že sousedé už tak nadšení nebyli mi vůbec nevadilo. Na zdraví a na životě jsem nikoho ohrozit nemohla. Větve byly pevně propletené a přivázané provazy. Otevřel se mi nový prostor k tvůrčí práci a pocitu štěstí z ní.

Když mě něco otráví a život zrovna nebaví, otevřu dveře na balkón a pilkou nebo holýma rukama různě opracovávám to křoví, jako bych dělala sochu. Rozkoš z dotýkání se dřeva, nasávání jeho

vůně, později vůně pomalu přibývajících rostlin. Uklidňujícím průhledem zadumanou temnou zelení se vnořím do před čtyřicet let vzdálené minulosti, kdy jsem coby studentka Gymnázia v Českém Krumlově celou bytostí toužila věnovat se sochařství na Akademii výtvarných umění v Praze. Na střední škole jsme žádnou výtvarnou výchovu tenkrát neměli, navíc jsem navštěvovala matematicko-fyzikální větev, když jinde místo nebylo. A každé úterý jsme jezdili pracovat ke strojům do Jihostroje Velešín, prý abychom se zároveň vyučili strojaři bez ohledu na to, jaké kdo má zájmy a čím chce v životě být. V každé volné chvíli jsem si zalezla někam za bedny, aby na mne nebylo vidět a hltala jsem knihy o umění, nejvíc mne do sebe vtáhl román o Michelangelovi „Kámen a bolest“ od Karla Schulce. Žila jsem jenom tím a v realitě se pohybovala duchem úplně nepřítomně. Trochu jsem se probrala jen při češtině nebo ruštině, které mne bavily, ale v tranzu jsem byla z překrásné franštiny profesora Červeného, dodnes mi zní v uších. Vybrala jsem si ji za volitelný maturitní předmět. Jinak škola pro mne znamenala permanentní stres ze špatných známek, kterému jsem se bránila uzavřením se do sebe a sněním o životě zasvěcenému umění, aniž bych věděla, co to obnáší. Dokonce ani při zkoušení před tabulí jsem často nevnímala, na co se mne profesoři ptají a koukala skrz ně nebo oknem do nebe a snila o krásném světě mezi obrazy a sochami. Není divu, že pětka nebo čtyřka pak nebyla vzácností. Žila jsem hlavně od středy do středy – to jsem chodila modelovat, malovat a kreslit do Lidové školy umění k panu sochaři Zadražilovi. Občas nás tam navštívil malíř pan Cihla. Dodnes napínám plátno na rámy přesně tak, jak nám tenkrát

ukazoval. Byly to pro mne nejšťastnější hodiny z celého týdne. Šťastnější způsob života jsem si vůbec nedovedla představit. /Moc vděčím i paní učitelce Mračkové, která mne učila na základní škole na Špičáku kreslení. Dala mi důvěru, povzbuzení, laskavost i zájem o celý můj život ve všech, ne vždy různých souvislostech. Dodnes z jejího vkladu čerpám./

Až později jsem litovala, že místo snění jsem se na Gymnáziu víc nevěnovala matematice, fyzice a deskriptivě. Na akademii mne totiž po několik let za sebou nepřijali, ale protože jsem moc toužila studovat v Praze, centru umění a kultury, přihlásila jsem se na ČVUT, obor architektura, který byl sochám a vůbec výtvarnému tvůrčímu vyjadřování nejblíží. Trochu jsem také nakukovala přes rameno do vznikajících projektů mého druhého táty Ing. arch. Bohumila Böhma, takže mi ten výběr nepřipadal zas tak vzdálený. V přípravě na přijímačky jsem pak musela dohánět mezery v těch nezáživných předmětech už s malým miminkem a po nocích. Teprve pak jsem zjistila, že jsou docela zajímavé, když se jim člověk věnuje beze stresu ze špatných známek, který člověka dennodenně deptal, a když se jim věnuje poctivě a soustavně. Napodruhé mne na techniku přijali a jak to bylo dál, to už je v katalogu, který mi loni vydalo Egon Schiele Art centrum k retrospektivní výstavě.

Ale znovu k balkónu: dnes, v půlce června je zelený a plný květin. Kristián se nad nimi samou něhou jen rozplývá a s úsměvem od ucha k uchu si je i hladí. Hřeje mne u srdce, jak málo někdy stačí s radostí. Nabíjím foťák, zase si balkón několikrát cvaknu v další z jeho proměn, abych dokument o celém tom procesu začatý v lednu, přes ne moc pěknou a strašidelnou jarní fázi, kdy ovadlé túje už byly ořezané, ale tráva ani kytky ještě nerostly, doplnila letními barevnými záběry.

V září nám přijdou zateplovat dům a to budu muset naši minidžungli odklidit. Udělám to ráda a překousnu trochu lítosti nad tím, že přijdeme o přechod z léta do podzimu a pak do zimy.

Všude kolem totiž vidím, jak se staré šedivé a otřískané paneláky po všech opravách a úpravách a barevných nátěrech vyloupily v hezké a přívětivé domy. Sídliště se začínala projektovat a stavět právě v době mých gymnaziálních let, tj. 1963-66. Bylo to něco úplně nového a moderního a lidé se pyšnili, když se tam mohli přestěhovat. Je pravda, že tam mnozí poprvé v životě našli nebyvalý komfort, vlastní koupelnu se záchodem, ústřední topení, teplou a studenou vodu přímo z kohoutku doma v bytě. Pro mnoho lidí byl panelák vůbec první šancí bydlet, když byla bytová nouze. Mně se ale víc líbily klenuté kamenné a cihlové, někdy těžko přístupné sklepy starých domů, kterými jsem moc ráda prolezala a v hlavě si je vynášela ven do přírody a stavěla z nich obrovité sochy-domy.

Nějak jsem se rozepsala, a to jsem se chtěla jen zmínit o mé poslední výstavě v galerii měsíc ve dne. Říkám si, proč jsem vlastně tu provokaci s balkónem dopustila, přece jen jsem hlavně malířka. Je to ale pořád to samé: jako nit se celým životem táhne touha tvořivě a svobodně se vyjadřovat a přitom nikomu neublížit. Někdy se to povede trochu a někdy vůbec ne. Je to moje cesta a já měla to štěstí, že jsem si ji mohla dobrovolně zvolit. Nezbyvá než v ní poctivě pokračovat, ať úspěch mám nebo nemám. A zároveň občas risknout nějakou tu ztřeštěnost, která se může někdy později ukázat jako hodně nálehavý impuls k další práci.

*Eva Prokopcová-Išková
České Budějovice, červen 2008*

CHARAKTERISTIKA ŠKOLY

Gymnázium v Českém Krumlově je zřízeno jako příspěvková organizace s právní subjektivitou. Bylo zařazeno do sítě škol Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy České republiky dne 3. 7. 1996 pod čj. 20 092/96-60-04. Součástí školy je školní jídelna - výdejna a domov mládeže. Zřizovatelem je Krajský úřad Jihočeského kraje. Gymnázium má živnostenský list pro pořádání kurzů, kopírování a další doplňkovou činnost.

Ke dni 15. 9. 2007 navštěvovalo Gymnázium v Českém Krumlově 491 studentů. V gymnáziu bylo 18 tříd (6 tříd šestiletého, 4 třídy čtyřletého a 8 tříd osmiletého studia). V domově mládeže bylo ubytováno 46 studentů.

Výkonové ukazatele:

- průměrný počet žáků ve třídě je 27,2
- průměr. počet žáků na pedagoga 12,27

Spádovým obvodem Gymnázia v Českém Krumlově je území bývalého okresu Český Krumlov. Zvláštními místními podmínkami je velká rozloha okresu a řídké osídlení. Studenti, kteří bydlí ve Vyšším Brodě, Loučovicích, Frymburku, Horní Plané, ale také ve Velešíně nebo v dalším menších místech okresu a musí denně dojíždět, jsou znevýhodněni velkými ztrátami času, dojíždění je náročné i z hlediska vynaložených finančních prostředků. Do gymnázia dojíždějí také žáci z okresu České Budějovice; studenti z okresu Prachatice jsou ubytováni v domově mládeže.

Vybavení školy je na velmi dobré úrovni. Škola má 30 učeben. K dispozici jsou speciální učebny pro výuku chemie, fyziky, biologie, zeměpisu, dějepisu, základů administrativy, hudební výchovy, výtvarné výchovy, 2 učebny výpočetní techniky napojené na internet. Gymnázium má dále přednáškový sál s multimediálním vybavením pro 100 posluchačů, tělocvičnu a posilovnu. Pro studenty je po celý den přístupná studovna s připojením na internet (rychlost 10 Mbps). Škola je držitelem statutu „**Informační centrum SIPVZ**“. Správce počítačové sítě průběžně doplňoval vnitřní síť, na které mohou zaměstnanci i studenti najít mnoho užitečných informací včetně rozvrhu hodin, rozpisu zastupování, formuláře apod.

Ve škole je celkem 7 učeben s moderní výukovou technikou (možností prezentace a reprodukce video- nebo DVD nahrávek a didaktických materiálů), a to pro výuku všech předmětů (cizí jazyky, zeměpis, fyzika, informatika). Škola plánuje ve vybavování učeben pokračovat.

V roce 2007 se ve škole byla provedena výměna oken v tělocvičně (298 709,- Kč), dále jsme instalovali rozvody LAN na domově mládeže (142 000,- Kč), realizovali jsme odvětrání v šatnách (65 000,- Kč). Značné částky byly investovány do vybavení učeben: učebna zeměpisu (140 964,- Kč), učebna fyziky (294 762,- Kč) a jedna učebna cizích jazyků (352 824,- Kč). Firma AV Média nabídla před Vánoci školám dvě interaktivní tabule za cenu jedné – této nabídky jsme využili a tyto SMART BOARDY jsou umístěny v učebně informatiky a v učebně románských jazyků (cena zakázky 100 000,- Kč).

Provozní náklady poskytuje škola Jihočeský kraj v dostatečné výši.

Neinvestiční výdaje, tzv. přímé výdaje (učební pomůcky, cestovné), jsou přidělovány Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy. Výše přímých výdajů z MŠMT je však nadále nízká a neumožňuje škole žádný větší rozvoj, zejména nákup moderních učebních pomůcek z této kapitoly. Pro rok 2008 byly tyto tzv. přímé výdaje Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy ještě sníženy!

Gymnázium v Českém Krumlově má učitelskou knihovnu s odbornou literaturou (vede Martina Tomešková), dále knihovnu učebnic (do Vánoc ji vedla Jana Pejchalová; od ledna 2008 ji převzala Jaroslava Talířová) a žakovskou knihovnu, jejímž správcem je Marie Pfeifferová.

PŘEHLED OBORŮ VZDĚLÁNÍ

V Gymnáziu v Českém Krumlově se vyučuje studijnímu oboru všeobecné gymnázium (KKOV 79-41-K/81 a 79-41-K/801, 79-41-K/601, 79-41-K/401) v denním studiu podle učebních plánů:

- a) čj. 20 060/94-23, upravený čj. 25 048/95-21-23 šestileté gymnázium,
- b) čj. 20594/99-22 generalizovaný učební plán gymnázia s osmiletým studijním cyklem,
- c) čj. 20595/99-22 učební plán gymnázia se čtyřletým studijním cyklem,
- d) školní vzdělávací program „Gymnázium” - v primě.

V srpnu 2006 došlo rozhodnutím MŠMT k navýšení hodin v učebním plánu čtyřletého gymnázia a na vyšším stupni víceletých gymnázií z 31 na 33 hodin. Gymnázium v Českém Krumlově tyto hodiny využilo v I. ročníku k posílení časové dotace v předmětech dějepis a zeměpis, v II. – IV. ročníku pro výuku prvního volitelného předmětu (volitelná matematika, ekonomika, francouzština, španělština)

Prioritou výchovy a vzdělávání je příprava studentů ke studiu na vysokých školách, případně ke studiu vyšších odborných škol nebo pro výkon některých povolání. Povinnými a volitelnými předměty jsou všeobecně vzdělávací předměty stanovené učebním plánem gymnázia. Kromě povinných a volitelných předmětů se ve školním roce 2007/2008 vyučovalo nepovinným předmětům: italština, římsko-katolické náboženství, sportovní hry – volejbal a florbal, kroužek křesťanské mládeže, kroužek řízení motorových vozidel.

Gymnázium v Českém Krumlově se již několik let zaměřuje na vzdělávací a výchovné činnosti nad rámec učebních plánů. Ve školním roce 2007/2008 to byly následující aktivity:

- účast na projektu nadace Člověk v tísni - Jeden svět
- účast na projektu Výuka Šumavou
- účast na projektu Průvodce mým městem
- účast na projektu Vagón (Památník Terezín)
- studijní pobyty - Gymnázium Passau, Deggendorf: Pavel Bicek, Martin Puritscher (Euregio-Gastschuljahr)
- projekty podpořené z Dispozičního fondu – společné aktivity s Ludwigovým gymnáziem Straubing a s Gymnáziem Untergriesbach (projektové pobyty žáků, setkání a stáže učitelů, exkurze do Bavorského národního parku, sportovní den)

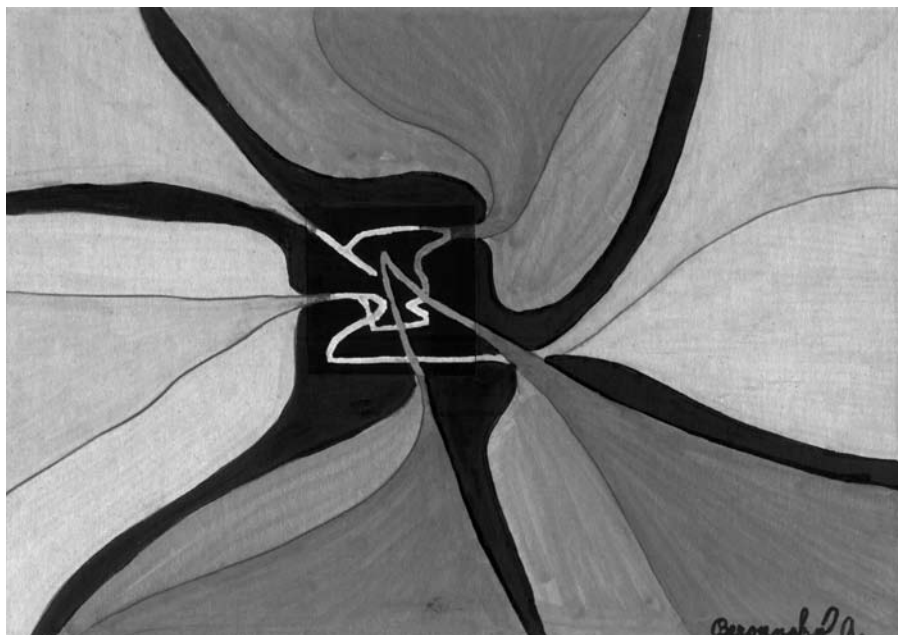
- výměnné pobyty s partnerskými školami ve Francii, Slovinsku a Norsku
- studijní soustředění - týdenní pobyty tříd s výchovně vzdělávacím programem
- centrum přípravy volejbalu – dívek
- karate, florbal a šachy (volnočasové aktivity)
- Studenti čtou a píšou noviny – spolupráce s deníkem Mladá fronta dnes
- cyklus přednášek Jistoty a nejistoty současného světa

Škola spolupracuje podle potřeby s Pedagogicko-psychologickou poradnou, Střediskem výchovné péče Spirála, ČEV Šípek a Centrem pro pomoc dětem a mládeži v Českém Krumlově.

Protidrogovou prevencí a výchovou k zdravému životnímu stylu byla pověřena Alena Strašrybková. Škola má zpracovaný „Minimální program prevence sociálně patologických jevů u dětí a mládeže“, který každoročně aktualizujeme. V této oblasti klademe velký důraz na práci třídního učitele a na další vzdělávání pedagogů.

Funkci výchovného poradce vykonává Milan Wohlgemuth; jeho činnost se nadále zaměřovala zejména na poradenství k volbě studia a na informace o přijímacím řízení na vysoké, případně vyšší odborné školy.

Škola se dále účastní exkurzí, besed, přednášek, výletů a výstav, studenti sami zorganizovali Mikulášskou.

KRONIKA ŠKOLNÍHO ROKU 2007/08

- Od 27. 8. Přípravný týden
Opravné zkoušky
3. 9. Zahájení školního roku ←
5. 9. 1. pedagogická rada
7. 9. Seminář Euregia – určeno pro studenty
a rodiče jihočeských a západočeských
gymnází vybrané pro projekt Gastschuljahr
in Bayern
11. 9. Ústní maturitní zkoušky v náhradním
termínu
- od 17. 9. Studijní soustředění tříd:
– II. ročník – výměnný pobyt s gymnáziem
ve Slovenj Gradci (Slovinsko) ←
– sekunda – Žadov
– 8.B – Nová Pec
18. 9. Přednáška Ondřeje Melouna: Střední Asie
- Zasedání Školské rady
19. 9. Přednáška pro dívky „S tebou o tobě“
25. 9. Exkurze III. a I. ročníku do Vídně
26. 9. Schůzka studentské samosprávy
- od 28. 9. Výměnný pobyt ve francouzském
gymnáziu (Chalon/Saone) ←
Výměnný pobyt s německým Ludwigovým
gymnáziem Straubing
Exkurze do Berlína (sexta)
- Od 1.10. Souvislá pedagogická praxe
(Z. Smírová, P. Borský)
- Od 8.10. Studijní soustředění 11. B – Moravský
Krumlov, Dukovany
Autoevaluace – klima školy, efektivita
vyučování
- Od 11.10. Ekofilm
- 15.-16.10. Výstava hub
- 15.10. Exkurze I.+ kvinty – Salzburg
- 18.10. Beseda s Arnoštem Lustigem – cyklus
Jistoty a nejistoty současného světa
- 22.10. Exkurze tercie – Třeboňsko
- 23.10. Informační schůzka výchovného poradce
s maturanty (přijímací řízení na VŠ)
Exkurze 12.B a II. do Freistadt – aktivita projektu Výuka Šumavou
- 24.10. Exkurze primy – ZOO Hluboká nad Vltavou
Exkurze literárního semináře do Jihočeské vědecké knihovny
- 25.-26.10. Podzimní prázdniny

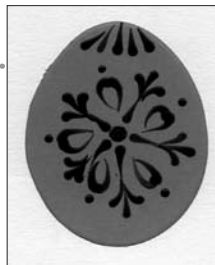
- 1.11. Landeskunde mal anders – 10.A a B v Goethe Centru České Budějovice
6.11. Pedagogická rada
- 9.11. Festival Příběhy bezpráví (Jeden svět)
Setkání učitelů Gymnázia Český Krumlov a Untergriesbach ve Zdíkově
- 14.11. Soutěž Eunetu: Juvenes Translatores
16.10. Přednáška RNDr. Václava Cílka – Krajina jako odraz člověka
pro veřejnost: Energie a klima – příčiny rozpadu civilizací
- 22.11. Koncert pěveckého sboru Gymnázia Český Krumlov Vaganti – jako host vystoupil
sbor Gymnázia J. Keplera Praha – Podvečerní muzicírování u příležitosti svátku
sv. Cecílie, patronky hudebníků (Hotel Růže)
- 27.11. Školní filmové představení – film Gympl (režisér Tomáš Vorel)
- 28.11. Beseda s prof. Martinem Hilským (cyklus Jistoty a nejistoty současného světa)
4. 12. Prezentace projektu Průvodce mým městem v Regionálním muzeu
Stávka zaměstnanců školství – ředitelské volno pro žáky
Workshop k školnímu vzdělávacímu
programu
- 5.12. Exkurze III. ročníku do Českého rozhlasu
České Budějovice
- 6.12. Mikulášská – program tříd v Městském divadle
- 7.12. Školní turnaj v šachu
- 12.12. Exkurze 9. B a 11. B do Vídně
14.12. Beseda s prof. Tomášem Halíkem (cyklus
Jistoty a nejistoty současného světa)
- Od 17.12. Lyžařský kurz I. ročníku – Itálie
18.12. Rozbor autoevaluační zprávy (Barvy života
– Ing. Halda, DaP Services)
- 20.12. Exkurze septimy a sexty – Pasov; 11. B a 10. A – Praha (výstava „Valdštejn“)
21.12. Přednáška Fr. Trapla o Íránu – zeměpisný seminář
Přihlášky maturantů – předměty maturitní zkoušky
- Od 22.12. Vánoční prázdniny
- 3.1. Beseda se zástupcem České zemědělské univerzity Praha Ing. Alešem
4.1. Maturitní ples IV. ročníku
8.1. Den otevřených dveří
od 9.1. Exkurze 10. A a 12. A do Terezína
11.1. Ples 13. B
Od 14.1. Lyžařský kurz sekundy – Hochficht (Rakousko) – lyže
23.1. Uzavření klasifikace za I. pololetí
24.1. Pedagogická rada – hodnocení prospěchu a chování za I. pololetí
25.1. Maturitní ples oktávy
28.1. Exkurze do Prahy –výstava „Valdštejn“ (8. A,B)
29.1. Školní turnaj ve florbalu – I. část
30.1. Školní turnaj ve florbalu – II. část
Přednáška organizace YFU o pobytech v zahraničí

- 31.1. Vydání výpisů z vysvědčení za I. pololetí
 1.2. Jednodenní pololetní prázdniny
 5.2. Opravné ústní maturitní zkoušky
 6.2. Exkurze III. ročníku – výstava „Albrecht z Valdštejna a jeho doba“
 7.2. Prezentace ČVUT – beseda o vysokoškolském studiu
 Od 11.2. Jarní prázdniny
 18.2. Exkurze septimy a 12.B – výstava Albrecht z Valdštejna
 Termín odevzdání seminárních prací
 19.2. Schůzka starostů tříd – řešení drobného vandalizmu a nepořádku
 Od 25.2. Lyžařský kurz 9.B (Hochficht)
 29.2. Uzávěrka přihlášek do volitelných předmětů – I. kolo
 Od 3.3. Týdenní hospitační stáž učitelů Gymnázia Untergriesbach (paní Steffi Strunz, němčina, angličtina; pan Franz Scherb, biologie, chemie)
 4.3. Školská rada
 10.3. Školní představení: „Neřesti a ctnosti v českých lidových baladách“
 11.3. Vernisáž výstavy „Výuka Šumavou“ spojená s prezentací projektu v Regionálním muzeu Český Krumlov
 Akce třídy kvarta – „Pomoc Indii“ – hudební vystoupení, dražba výtvarných děl ◀
 Od 12.3. Filmový festival Jeden svět
 14.3. Uzávěrka II. kola přihlášek do volitelných předmětů
 Od 20.4. Velikonoční prázdniny
 Od 25.3. Studijní soustředění III. ročníku (Praha)
 26.3. Školní kolo Středoškolské odborné činnosti
 28.3. Exkurze primy – výukový program v Šípku
 1.4. Pedagogická rada – hodnocení III. čtvrtletí
 2. 4. Písemná maturitní zkouška z českého jazyka – témata:
 1. „Děje tohoto světa jsou výsledkem tří faktorů: přirozenosti, lidské vůle a náhody.“ – Avicenna (úvaha)
 2. Vede-li tě skuhrající havran, dojdeš ke zdechlině. – arabské přísloví (fejeton)
 3. „Pomluva je řetězová štěpná reakce, jejímž výsledkem je přeměna komára ve velblouda.“ – Jaroslav Dušek (volný slohový útvar)
 4. Místo, kde bych chtěl žít. (líčení)
 7.4. Návštěva učitelů a studentů Gymnázia Tvedestrand v Českém Krumlově
 9.4. Sociologický program ve Spirále – 9. B
 11.4. Čtení německých autorů ◀
 12.4. Přijímací zkoušky nanečisto
 od 13.4. Studijní soustředění 10.B a části kvarty – Londýn
 od 14.4. Výstava s tematikou holocaustu – projekt Vagón
 od 20.4. Výměnný pobyt studentů ze slovinského Slovenj Gradce
 21.4. Přijímací zkoušky; školní filmové představení Královna Alžběta
 Stáž dvou pedagogů v Gymnázii Untergriesbach

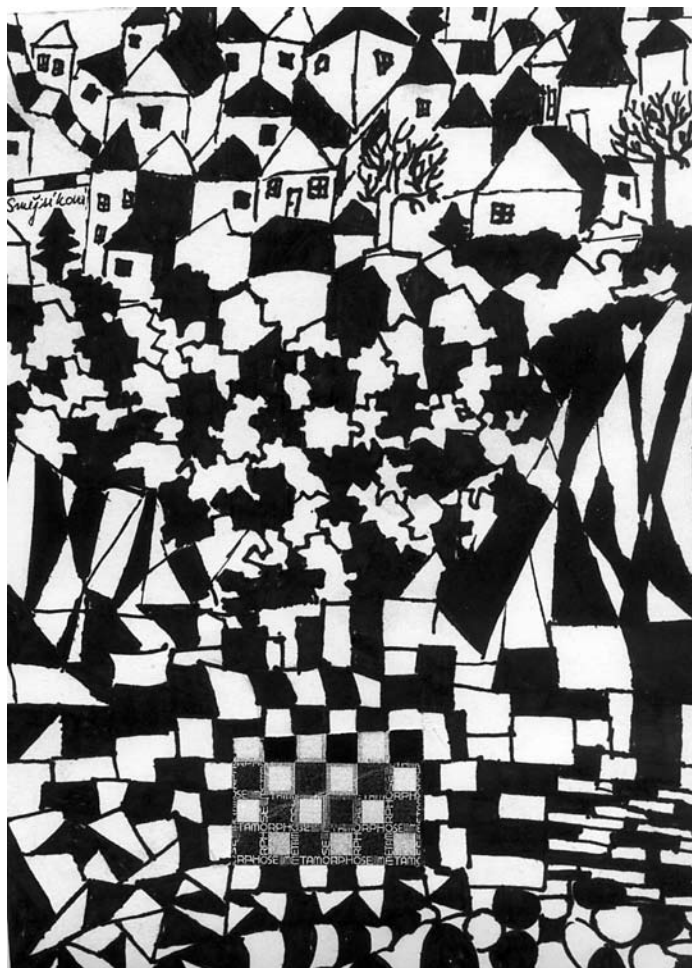

- 22.4. Sociologický program Spirály v 9.B a v primě (pokračování)
- 24.4. Fotografování tříd; workshopy v rámci výměnného pobytu
- 25.4. Bezpečnost na silnicích – program Městské policie (prima)
- 28.4. Přednáška Radima Passera o podnikání, etice...
- 29.4. Schůzka se starosty tříd – volby do školské rady
Přednáška „Současná Čína očima turisty“
Vernisáž výstavy Průvodce mým městem – Městský úřad
- 2.5. Ředitelské volno pro studenty; pro zaměstnance – zájezd do Prahy
- Od 5.5. Studijní soustředění 12. B – Pálava
- 6.5. Pedagogická rada – hodnocení prospěchu a chování oktávy a 13. B
Volební shromáždění – informace o volbách do školské rady
- 7.5. Poslední zvonění oktávy a 13. B
- 9.5. II. kolo přijímacích zkoušek
- Od 12.5. „Svatý“ týden
- 15.5. Pedagogická rada – hodnocení prospěchu a chování IV. ročníku
- 16.5. Poslední zvonění IV. ročníku
- 17.5. Účast na konferenci projektu Výuka Šumavou v Sušici
- Od 19.5. Ústní maturitní zkoušky
- 23.5. Exkurze I. ročníku do Zlaté Koruny
- Od 26.5. Autoevaluace – testy v třídách: III., septima a 12. B (VEKTOR)
- 27.5. Koncert nejen pro zamilované – sbor školy
29. 5. Vaganti v Jezuitském sále Hotelu Růže
„Kunstprojekt“ – návštěva skupiny žáků Gymnázia Untergriesbach
- od 30.5. Exkurze II. a sexty do Francie (Provence)
Slavnostní předání maturitních vysvědčení v Maškarním sále; kulturní program – Městský sbor Perchta pod vedením Šárky Kodýmové
- Od 2.6. Sportovní kurz 12.B – Českokrumlovsko
Beseda „So you think you know it all?“ – Michal Mražík, ICM Tábor
- 3.6. Seminář pedagogů s lektorkou OS Společně k bezpečí Mgr. Michaelou Veselou
Volby do školské rady
- Od 9.6. Sportovní kurzy septimy a III. ročníku
Stávka části zaměstnanců; seminář k učebnímu plánu vyššího gymnázia
- 16.6. Exkurze I. a III. ročníku do Vídně – výstava „Tutanchamón“
- 17.6. Exkurze 10. B, dějepisného semináře, 10.A a 11.A do Vídně – „Tutanchamón“
Závěrečná pedagogická rada
- 19.6. Exkurze 8. B – Dívčí kámen
- Od 20.6. Výjezdy, exkurze a kurzy tříd, třídnické práce:**
tercie, I. – Regionální muzeum (výstava starých map)
sexta - Slovensko
prima – Českokrumlovsko
sekunda – sportovní den, Plechý, Blanský les
tercie – České Švýcarsko

kvarta – workshopy (výroba předmětů pro dražbu)
kvinta – Klet', ČČK, hasičská zbrojnice
septima – Praha
8. B – adaptační kurz
9. B – Kunžak
10. B – výtvarný projekt ve třídě
11. B – Moravský kras
12. B – sportovní den, promítání filmů
I. – adaptační kurz Šumava
II. – exkurze v Českém Krumlově
III. – Medvědí stezka, Úřad práce, Finanční úřad

27. 6. Vydání vysvědčení za II. pololetí

VÝUKA
ŠUMAVOU

CERTIFIKÁT

projektu

VÝUKA ŠUMAVOU

aneb kompetenční výuka v praxi

Gymnázium Český Krumlov

se v letech 2007 a 2008 zúčastnilo projektu

Výuka Šumavou – aneb kompetenční výuka v praxi

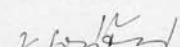
podpořeného z finančních prostředků Evropského sociálního fondu
a státního rozpočtu ČR

Tento certifikát vydává občanské sdružení Přátelé Šumavy

dne 17. května 2008

Za o.s. PŘÁTELE ŠUMAVY, Strašín 67

Ing. Jiřina Helíšková
manažerka projektu

Jaroslava Sucháčová
koordinátorka projektu

František Hail
předseda sdružení

UČITELSKÝ SBOR VE ŠKOLNÍM ROCE 2007/2008

ÚDAJE O PRACOVNÍCÍCH ŠKOLY

Učitel'ský sbor ve školním roce 2007/2008

	kvalifikace	praxe k 1.9.2007
Cipínová Jana, ředitelka	Č – N	27 let
Dolanský Václav, zástupce ředitelky	M – Dg	34
Adamcová Šárka	M – F	19
Aulická Jaroslava	Šp – R - N – ZA	40
Beerová Jana	ZA – Tv	19
Berková Iva	Bi – Tv	18
Bohoněk Karel	M – Bi	20
Brčák Pavel	A – D – R	30
Brčáková Ivana	Vv – M	30
Březinová Petra	Čj – Fj – Šj	1
Čechová Eva	M – F	23
Draslar Petr, ICT-koordinátor	M - Inf.	15
Dvořáková Jana, PhDr.	Č – D	22
Dvořáková Vlasta	Č – D	15
Floriánová Věra	Bi – Ch	36
Havelková Hana, RNDr.	M – IVT	25
Jakab Martin	Č - D	13
Jarošová Jana	Hv, italština	9
Kneifl Roman	Z – Tv	21
Kočanová Jana	Ch	23
Kodýmová Šárka	Č – Hv	14
Lajner Jiří – správce PC sítě, ICT	Tech - IVT	6
Macas Milan	ekonomika	9
van Overloop Geert	A – N	16
Pejchalová Jana (do 31.12.)	Č – N	3
Pfeifferová Marie	Č – A	35
Putschögllová Martina	Č – N	10
Strašrybková Alena, prevence patol. jevů	Č - N – Vv	15
Syrový Petr	Tv	3
Šimková Marcela	A – R – ZSV	20
Šnokhousová Václava, garant ekol. vých.	N – Bi	10
Šulistová Ilona	Č – N	16
Urbanová Markéta	N – D	12
Talířová Jaroslava (od 1.1.08)	N – Hv	4
Talířová Štěpánka	katechetka	
Tomešková Martina	Č – D	17
Trestrová Irena	Fr – ZSV - R	24
Voráček Ondřej	M – Z	4
Waldauf Stanislav, RNDr.	M – F	19
Wohlgemuth Milan, výchovný por.	A – R – ZSV	17
Ziegelbauer František	ZSV – Tv	17
Zeman Jiří	A	2

Domov mládeže

Janková Antonie
Španillierová Helena

vedoucí vychovatelka
vychovatelka

Správní a provozní zaměstnanci

Chvojková Jana
Zemanová Helena, Ing.
Dvořáková Libuše

účetní
ekonom
vedoucí školní jídelny a pracovnice
pro hospodářsko-správní věci

Hrabětová Božena
Kurtin Jan

školnice, topič
údržbář

Uklízečky

Kročková Ewa
Habartová Jana
Motejlová Marie
Neřoldová Marie
Sládková Jana (DM)

Pracovnice ve školní jídelně

Codlová Jiřina
Kulichová Antonie
Ranglová Ivana

ÚDAJE O PŘIJÍMACÍM ŘÍZENÍ KE STŘEDNÍMU VZDĚLÁVÁNÍ NA GYMNÁZIU

Ve školním roce 2007/2008 bylo přijato:

do osmiletého gymnázia 30 žáků

do šestiletého gymnázia 30 žáků

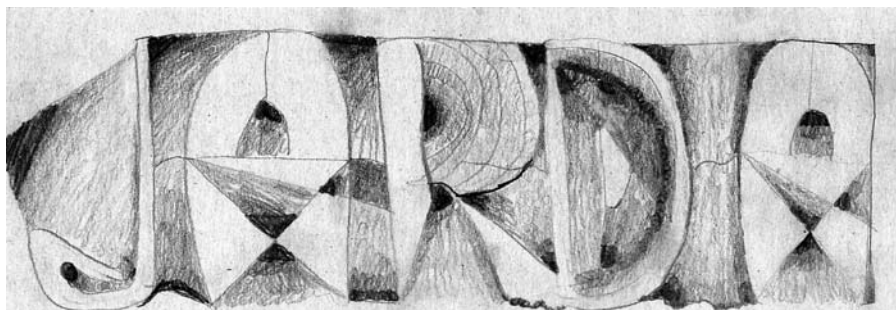
do čtyřletého gymnázia 30 žáků

Vzhledem k stále nižšímu počtu dětí v populačních ročnících škola přistoupila k tomu, že uchazeči konají standardizované přijímací zkoušky (SCIO – test obecných studijních předpokladů, čeština, matematika) a dále je stanovena dolní hranice počtu bodů nutných pro přijetí (min. 30 % úspěšnost v testech).

Výsledky našich absolventů v přijímacím řízení na vysoké školy - (2006-2007)

GYMNÁZIUM ČESKÝ KRUMLOV VÝSLEDKY PŘIJÍMACÍHO ŘÍZENÍ NA VŠ, VOŠ; ZAMĚŠTNÁNÍ

	Oktáva		IV. roč.		13. B	
Počet absolventů	27	100%	30	100%	21	100%
Přijato na vysoké školy	25	92,59%	27	90%	19	90,48%
Přijato na VOŠ	0	0,00%	0	0,00%	2	9,52%
Přijato na jazykové školy	0	0,00%	1	3,33%	0	0,00%
Nastoupilo do zaměstnání	2	7,4%	2	6,67%	0	0,00%

PŘEHLEDNÉ ÚDAJE O VÝSLEDČÍCH VZDĚLÁVÁNÍ

Třída:	Průměrný prospěch v I. a II. pololetí:	
prima (<i>osmileté studium</i>)	1,68	1,66
sekunda	1,67	1,67
tercie	1,75	1,71
kvarťa	1,87	1,92
kvinta	1,97	1,94
sexta	2,05	2,01
septima	2,09	2,10
oktáva	2,09	2,12
8.B (<i>šestileté studium</i>)	1,80	1,86
9.B	2,08	2,15
10.B	2,43	2,29
11.B	2,19	2,32
12.B	2,20	2,33
13.B	2,63	2,43
I. (<i>čtyřleté studium</i>)	2,05	2,17
II	2,29	2,29
III.	2,19	2,22
IV.	2,20	2,37

Výsledky maturitních zkoušek:

V maturitních ročnících studovalo 81 žáků.

K maturitní zkoušce postoupilo 79 studentů, z toho prospělo 78 studentů, s vyznamenáním prospělo 18 studentů, tj 23 %.

ÚDAJE O ÚČASTI ŠKOLY V SOUTĚŽÍCH A OLYMPIÁDÁCH A VÝSLEDČÍCH

ÚSTŘEDNÍ KOLA SOUTĚŽÍ

Hermann Jan	1. místo ve fyzikální olympiádě kat. A 1. místo v soutěži Matematický klokan, kategorie Student 10. místo v chemické olympiádě kat. A
Vrabel Michal	účast v národním kole soutěže Eurorebus
Švadlena Jan	účast v národním kole soutěže Eurorebus

REGIONÁLNÍ KOLA

Hermann Jan	1. místo ve fyzikální olympiádě kat. A 3. místo v matematické olympiádě kat. A 4. místo v chemické olympiádě kat. A
-------------	---

Hrubešová Tereza	4. místo v matematické olympiádě kat. B 3. místo v chemické olympiádě kat. C
Moravec Jan	5. místo v matematické olympiádě kat. B 7. místo v chemické olympiádě kat. C 7. místo v zeměpisné olympiádě kat. D 3. místo v matematické soutěži Klokán, Junior
Vrabel Michal	2. místo v zeměpisné olympiádě kat. C
Švadlena Jan	2. místo v zeměpisné olympiádě kat. D
Duspivová Kateřina	5.- 6. místo v matematické olympiádě Z9 5. místo v chemické olympiádě kat. D
Draslarová Hana Jůzko Tomáš	14. - 16. místo v matematické olympiádě kat. B 19. - 20. místo v matematické olympiádě kat. B
Písková Lucie Wimmer Jan Pouchová Ester	9. místo v chemické olympiádě kat. C 9. místo v chemické olympiádě kat. B 10. místo v chemické olympiádě kat. B
Sršeň Štěpán	4. místo v chemické olympiádě kat. D 18. - 21. místo v MO – Z9
Hermann Filip	12. místo v chemické olympiádě kat. D 25. - 28. místo v MO – Z9
Maryška Vojtěch Benčová Nikola Slabá Karolína Tomková Veronika Pouchová Anežka Filipová Tereza	2. místo v konverzační soutěži v němčině SŠ 2. místo v konverzační soutěži ve francouzštině B1 3. místo v konverzační soutěži ve francouzštině A1 6. místo v konverzační soutěži ve francouzštině SŠ II 5. - 6. místo v konverzační soutěži v angličtině SŠ II.B 4. místo v konverzační soutěži ve španělštině SŠ I 7. místo v konverzační soutěži v angličtině SŠ III 5. místo v konverzační soutěži ve španělštině SŠ I
Pípalová Anna	
Kreuzová Michaela Pecháčková Ludmila Hájková Michaela	3. místo v konverzační soutěži v ruštině – II. 4. místo v konverzační soutěži v ruštině – I. 7. místo v konverzační soutěži v ruštině – I.
Modlitbová Veronika Bartoš Ondřej Čížková Romana Kranjčevičová Anita	17. - 18. místo v olympiádě z češtiny SŠ II 10. místo v biologické olympiádě kat. B 17. místo v biologické olympiádě kat. A 19. místo v biologické olympiádě kat. B

družstvo G ČK
družstvo G ČK

9. a 11. místo v přeboru škol v šachu
11. místo v ekologické olympiádě

Okresní kola

Lukáč Jan	2. - 3. místo v matematické olympiádě Z6 místo v Pythagoriádě (6.třídy)
Belcher Jáchym Oklešťková Anna	2. - 5. místo v Pythagoriádě 2. - 5. místo v Pythagoriádě 10. místo v biologické olympiádě kat. D
Solfronk Matěj van Overloop Samuel Tranová Eva Wimmer Lukáš Duspivová Tereza	2. - 5. místo v Pythagoriádě 2. - 5. místo v Pythagoriádě 10. - 11. místo v MO Z6 1. místo v MO Z7 8. - 9. místo v MO Z7 1. místo v soutěži Městské knihovny „Můj kamarád z knížky“
Rolník Daniel Okleštěk Filip	1. místo v MO Z8 2. místo v MO Z8 8. místo v biologické olympiádě kat. C
Kulovaná Tereza Hrubešová Kateřina Duspivová Kateřina	3. místo v MO Z8 4. - 6. místo v MO Z8 1. místo v MO Z9 1.místo v chemické olympiádě
Hermann Filip	2. místo v MO Z9 3.místo v chemické olympiádě
Sršeň Štěpán Dvořáková Barbora	3. místo v MO Z9 2. místo v chemické olympiádě 11. místo v chemické olympiádě
Modlitbová Veronika Haviarová Petra	3. místo v olympiádě v češtině – SŠ II. 5. místo v olympiádě v češtině – SŠ II.
Hrubešová Kateřina Bíček Josef	4. - 5. místo v dějepisné olympiádě 12. místo v dějepisné olympiádě
Pešek David	2. místo v konverzační soutěži v angličtině – I.B 3.místo v biologické olympiádě kat. D
Pouchová Anežka Reitingerová Eliška	1. místo v konverzační soutěži v angličtině – II.B 1. místo v konverzační soutěži v angličtině – I.B

Filipová Tereza	1. místo v konverzační soutěži v angličtině – III.
Pejchal Vladislav	2. místo v konverzační soutěži v angličtině – III.
Pěcha David	3. - 4. místo v konverzační soutěži v němčině
Talířová Marta	2. místo v konverzační soutěži v němčině – III.A
Slavíková Františka	3. místo v konverzační soutěži v němčině – I.B

Vrabel Michal	1. místo v zeměpisné olympiádě kat. C
Švadlena Jan	1. místo v zeměpisné olympiádě kat. D
Moravec Jan	2. místo v zeměpisné olympiádě kat. D
Beran Jiří	3. místo v zeměpisné olympiádě kat. D
Bartoš Ondřej	8. - 9. místo v biologické olympiádě kat. D
Ryba Dominik	1. místo v zeměpisné olympiádě kat. B
Drška Jaroslav	9. místo v biologické olympiádě kat. C
	10. místo v biologické olympiádě kat. C

Družstvo G ČK	1. místo v soutěži Den plný prevence, kat. II
---------------	---

Údaje o sportovních soutěžích jsou uvedeny dále v oddíle Údaje o aktivitách školy.

Všem uvedeným studentům udělujeme **pochvalu za úspěšnou reprezentaci školy.**

Soutěž **MATEMATICKÝ KLOKAN**

Kategorie **STUDENT**

Hermann Jan	– 120 bodů (1. místo v ČR)
Černý Josef	– 96 bodů
Bohdal Viktor Bohuslav	– 73 bodů

Kategorie **JUNIOR**

Moravec Jan	– 101 bodů
Hrubešová Tereza	– 94 bodů
Holub Michal	– 88 bodů

Kategorie **KADET**

Houšková Lenka	– 74 bodů
Okleštěk Filip	– 71 bodů
Duspivová Kateřina	– 68 bodů

Kategorie **BENJAMÍN**

Lukáč Jan	– 107 bodů
Duspivová Tereza	– 82 bodů
Wimmer Lukáš	– 77 bodů

ÚDAJE O MIMOŠKOLNÍCH AKTIVITÁCH

- karate - vedl R. Kneifl
- volejbal – vedl J. Vobr
- florbal – vedl P. Houska
- kroužek latiny – vedla J. Aulická
- kroužek ruštiny – vedl P. Brčák
- kroužek k projektu Výuka Šumavou – vedl V. Dolanský, O. Voráček
- řízení motorových vozidel – teorii a praxi vyučuje Jan Vochozka
- kroužek evangelické mládeže – vedl dr. Michal Kočer

Škola dále spolupracuje v nabídce volnočasových aktivit se ZUŠ Český Krumlov a s DDM Český Krumlov.

AUTOŠKOLA

Během studia mohou studenti získat řidičské oprávnění na osobní automobil, případně motocykl. Žájemci o získání řidičského oprávnění se v příštím školním roce mohou přihlásit opět v měsících září nebo února.

Jan Vochozka, učitel autoškoly

ÚDAJE O RADĚ ŠKOLY A SDRUŽENÍ RODIČŮ

Od 1. 9. 2005 byla zřízena **Školská rada** podle nového školského zákona. Rada školy pracovala ve složení:

Ing. Josef Hermann (předseda), Mgr. Václav Dolanský, Ing. Petr Mikeš, Mgr. Karel Bohoněk, Mgr. Roman Kneifl, Mgr. Jana Beerová, Mgr. Dalibor Carda, Mgr. Tomáš Podaný, Jaroslav Klein, Mgr. Zdenka Doleželová, Lucie Traplová, Daniel Turnhöfer. Školská rada jednala celkem třikrát a postupovala podle školského zákona: schválila výroční zprávu školy za školní rok 2006/07, školní řád, návrh rozpočtu a rozbor hospodaření.

Funkční období této Školské rady skončilo červnu 2008; dne 3.6.2008 proběhly volby nové školské rady – v době vydání této výroční zprávy ještě nebyla Školská rada při Gymnáziu v Českém Krumlově jmenována Radou kraje.

Při škole pracuje občanské **Sdružení rodičů a přátel dětí a školy**, jehož členy jsou rodiče studentů. Ze svého středu si volí třídního důvěrníka, který je zároveň zastupuje v hlavním výboru SRPDS. Tento HV SRPDS pracoval ve složení: předseda **Ing. arch. Okleštěk**, pokladník **D. ZEMANOVÁ**,

členové: p. Hopfingerová, p. Mašková, MUDr. Filipová, p. Hejnová, p. Sárová, p. Čermáková, p. Sedlák, p. Duspiva, p. Selucký, p. Hladíková, p. Ihnatoliová, p. Gubaniev, Ing. J. Hálová, p. Reindlová, p. Klínovská, p. Chuchel.

Ve školním roce 2007/2008 byly podpořeny akce pořádané školou (cestovné studentů na soutěže, podpora výměnného pobytu ve Francii). HV SRPDS zařadil tři maturitní plesy a finančně podpořil slavnostní předávání maturitních vysvědčení.

ZÁKLADNÍ ÚDAJE O HOSPODAŘENÍ ŠKOLY ROZPOČET ROKU 2007

Příjmy	
Tržby za stravné	1 323 609
Tržby za ubytování DM	303 800
Za pronájem	407871
Ostatní příjmy	109 640
Investiční fond	61 763
Fond odměn	8 700
Rezervní fond	5 025
Tržby DČ	17 415
Přímé dotace MŠMT r. 2006 (platy, odvody, učební pomůcky)	19 553 000
Provozní dotace Jihočeský kraj	6 013 000
SIPVZ - konektivita	20 000
Podpora město Český Krumlov - maturitní ples (přefakturováno SRPDŠ)	10 000
Dispoziční fond	42390
Grant Krajský úřad - kroužky florbal + šachy	45000
Grant Krajský úřad - partnerství škol Gymnázium ČK. – Francie	30000
Dotace Krajský úřad - Nové maturity	2928
Celkem	27 954 142
Výdaje	
a) NIV	
Platy zaměstnanců	13433700
OON	446000
Odvody	4751335
Energie	1441674
Stravné	1396487
Opravy a údržba	782966
DDHM do 40.tis Kč	897528
Internet	123561
Učební pomůcky, učebnice, knihy	835859
Povinné revize	78732
Odpisy	1787000
Ostatní výdaje	1961881
Náklady DČ	16934
Celkem	27953661
b) Investiční výdaje	
Interaktivní tabule Smartboard 680	78005
Instalace AV technika	140964
AV technika fyzika	294762

Jazyková laboratoř	352824
Podlahový mycí stroj Kärcher	88808
Vízualizér - Samsung	68782
Technické zhodnocení budovy	359556

Hospodářský výsledek za organizaci celkem k 31.12.2007	
Z hlavní činnosti	0
Z doplňkové činnosti	481
Celkem	481

DARY

Škola obdržela darem laboratorní sklo a spotřební materiál pro výuku chemie od firmy GMA Stanztechnik Kaplice.

KONTROLY A JEJICH VÝSLEDKY

- Všeobecná zdravotní pojišťovna
- Hasičský sbor Jihočeského kraje
- OŠMT KÚ – kontrola domova mládeže
- Krajská hygienická stanice - BOZP

O všech kontrolách byly sepsány zápisy; nebylo zjištěno hrubé porušování předpisů nebo jiná závažná zjištění. Zápisy kontrolních orgánů jsou uloženy ve škole, jejich kopie jsou zasílány na Krajský úřad.

STÍŽNOSTI

V tomto školním roce byla podána 1 stížnost.

VZDĚLÁVÁNÍ PEDAGOGŮ

V roce 2007 bylo za vzdělávání pedagogů vydáno celkem 70 962,- Kč.

Projekt Brána jazyků - kurz angličtiny pokračoval do Vánoc; lektorem byl pan Evan Lewis. Kurzy jsou financovány z prostředků Evropské unie (CZ.O4.1.03 Operační program Rozvoj lidských zdrojů – Priorita 3.3 Rozvoj celoživotního učení – Opatření 3.3.1 – Zkvalitňování vzdělávání ve školách a školských zařízeních a rozvoj podpůrných systémů ve vzdělávání).

SEZNAMY TŘÍD

Třída: I.

třídní učitel: Mgr. Jakab Martin

Počet celkem: 25 z toho chlapců: 12 dívek: 13

Bednaříková Veronika
Belec Mikoláš
Bílková Michaela
Brabcová Anna
Čížek Josef
Čížková Markéta
Faschingbauer Filip
Hopfinger Erik
Chovan Lukáš
Janíček Petr
Kalivodová Martina
Kopecká Marie
Mácha Josef

Maryšková Adéla
Melmerová Alena
Neubauer Jakub
Oušková Nikola
Pahorecký Jiří
Písek Václav
Rouhová Lenka
Schötterl Jan
Součková Lucie
Štěpánková Martina
Vávra Martin
Voběrková Barbora

SEZNAMY TŘÍD

Třída: II.

třídní učitel: Mgr. Tomešková Martina

Počet celkem: 31 z toho chlapců: 17 dívek: 14

Bicek Pavel
Brabcová Petra
Brenner Thomas
Caldová Marcela
Fonodi Michal
Havelka Petr
Herdová Petra
Chadtová Gabriela
Chuchlová Martina
Kadič Tomáš
Klimeš Pavel
Koschantová Klára
Kotěšovský Kryštof
Kouba Pavel

Matoušková Barbora
Mikuláš Dalibor
Moravec Jan
Mráz Ondřej
Neudörfl Martin
Pekařová Alena
Reichensdörfer Petr
Řepová Martina
Smutná Marta
Staňková Jana
Šmarda Tomáš
Hong Nhung The Thi
Tomanová Markéta
Verešová Lenka
Wiltschko Radek

SEZNAMY TŘÍD

Třída: III.

třídní učitel: Mgr. Trestrová Irena

Počet celkem: 25 z toho chlapců: 10 dívek: 15

Adamec Jakub
Brožová Kristýna
Dufková Markéta
Hálová Eva
Hommer Jan
Houska Pavel
Houška Jan
Klimešová Tereza
Marková Olga
Marková Zuzana
Papoušková Kateřina
Paulusová Miluše

Petrovičová Dominika
Sahula Jan
Segeš Patrik
Selucká Eva
Schwarzová Lenka
Strnad Karel
Šauer Pavel
Tlačbabová Klára
Trnková Marie
Trubela Daniel
Trubelová Šárka
Vorel Michal
Zemanová Kamila

SEZNAMY TŘÍD

Třída: IV.

třídní učitel: Mgr. Berková Iva

Počet celkem: 22 z toho chlapců: 9 dívek: 13

Augsten Vilém
Čížková Romana
Douchová Marcela
Gubaniová Petra
Hájková Michaela
Hebík Štěpán
Jandourková Petra
Jurek Aleš
Kadičová Jana
Krilová Kristýna
Kubec Daniel

Maxa Hubert
Procházková Eva
Riesová Petra
Scherhauferová Hana
Schwarzová Zuzana
Stach Martin
Šebestová Jana
Švadlena Jan
Tenkl Miroslav
Vlášek Vladimír
Pecháčková Ludmila

SEZNAMY TŘÍD

Třída: 1.S (8.B)

třídní učitel: Mgr. Strašrybková Alena

Počet celkem: 29 z toho chlapců: 11 dívek: 18

Bednář Matyáš
Berková Pavlína
Bohdalová Markéta
Bohdalová Tereza
Drška Jaroslav
Havlan Martin
Honzová Karolína
Houdek Jan
Hrubešová Kateřina
Jakeš Jan
Janotová Tereza
Ježková Kristýna
Jungwirth Václav
Kotvald Tomáš

Kovář Martin
Krabatschová Anna
Králík Josef
Kulovaná Tereza
Leová Jana
Luptáková Adéla
Mahrová Lucie
Markvcová Veronika
Prokop Tomáš
Servusová Michaela
Schwarzová Anna
Soustružníková Iveta
Veselá Tereza
Viová Thi Nhung
Žižka Josef

SEZNAMY TŘÍD

Třída: 2.S (9.B)

třídní učitel: Mgr. Čechová Eva

Počet celkem: 30 z toho chlapců: 9 dívek: 21

Baštýř Radim
Brož Ondřej
Dang Van Manh
Dvořáková Barbora
Faktorová Zuzana
Froněk Jan
Jakešová Jitka
Janiček Petr
Jirkalová Iveta
Kubáňová Alena
Kubičková Miroslava
Kuchma Viktoriya
Mařha Luboš
Miková Hana
Moravcová Petra

Opelková Anežka
Petrůšková Nicole
Prokopová Martina
Salzerová Aneta
Sciranková Hana
Selucký Matěj
Šiktancová Barbora
Škrabalová Tereza
Štěpánková Kristýna
Tho The Quang
Tichovová Michaela
Turková Tereza
Vítková Martina
Vyhlídalová Nikola
Waldauf Stanislav

SEZNAMY TŘÍD

Třída: 3.S (10.B)

třídní učitel: RNDr. Havelková Hana

Počet celkem: 24 z toho chlapců: 10 dívek: 14

Berka Milan
Čechová Pavla
Čermáková Anna
Havlová Šárka
Haymannová Anna
Hrubeš Karel
Kejšar Jiří
Klímová Magdaléna
Kranjčevičová Anita
Kubalová Pavlína
Lanciková Tereza
Lang František

Pešková Sára
Podroužková Andrea
Rillichová Tereza
Rozkošný Filip
Svatoš David
Svoboda Pavel
Šimová Barbora
Šimová Kateřina
Šípek Antonín
Špinar Šimon
Tomčalová Dominika
Vysušil Pavel

SEZNAMY TŘÍD

Třída: 4.S (11.B)

třídní učitel: RNDr. Waldauf Stanislav

Počet celkem: 31 z toho chlapců: 16 dívek: 15

Alešová Kristina
Bartošová Dana
Bloch Kryštof
Domin Václav
Dominová Gabriela
Gondek René
Hrubešová Tereza
Janovský Tomáš
Ježková Barbora
Jiříková Kateřina
Kainc Jakub
Kučera Jan
Lacina Tomáš
Lauková Kristina
Majer Michal

Mrázová Jana
Nguyen The Tuan
Pavlásková Iva
Písková Lucie
Račák David
Růžičková Kateřina
Řepová Anna
Řípa Petr
Sojka Martin
Soukupová Dita
Sváček Martin
Šabatková Petra
Šimková Alena
Vach Tomáš
Troup Vojtěch
Oščipovský Jan

SEZNAMY TŘÍD

Třída: 5.S (12.B)

třídní učitel: Mgr. Voráček Ondřej

Počet celkem: 26 z toho chlapců: 12 dívek: 14

Benešová Františka	Kúnová Lucie
Beran Jiří	Mrázová Petra
Beránek Vojtěch	Neřold Marek
Berka Vojtěch	Nguyen mau Tien
Cába Daniel	Opelková Adéla
Děkanová Klára	Pimpara Jan
Haiderová Jiřina	Pouchová Ester
Homolková Kateřina	Rolinková Martina
Hrubešová Dominika	Sárová Eva
Klivandová Lenka	Šestáková Markéta
Koršala Martin	Štěpánek Martin
Kotěšovský Tomáš	Wimmer Jan
Kovářová Petra	Ziegelbauer Jan

SEZNAMY TŘÍD

Třída: 6.S (13.B)

třídní učitel: Mgr. Draslar Petr

Počet celkem: 30 z toho chlapců: 12 dívek: 18

Bieblová Marta
Bierbaumerová Adéla
Bigasová Pavlína
Bílek Ondřej
Bukáčková Aneta
Čechová Eva
Dang Vu Giang
Haladová Pavla
Havelková Barbora
Holczer Aleš
Klinovský Karel
Kutta Lukáš
Kuzdasová Eliška
Levá Dominika
Maňurová Iveta

Mikeš Jan
Moriová Kristýna
Novotný Karel
Pauknerová Linda
Pavlinová Hana
Račáková Lucie
Smejkalová Hana
Soukup Jan
Szabová Kateřina
Šašková Michaela
Šedivý Josef
Šťastný Jan
Vach Vladimír
Zídek Jan
Majerská Dana

SEZNAMY TŘÍD

Třída: 1.O (prima)

třídní učitel: Mgr. Adamcová Šárka

Počet celkem: 28 z toho chlapců: 14 dívek: 14

Belcher Jáchym
Dangová Ha Anh
Draxlerová Jana
Harkovenko Inna
Chaloupková Klára
Kočí Jan
Kopecká Simona
Lewis Dominika
Lukáč Ján
Mašková Anna
Nguyen Ngoc Duc
Nguyen Ngoc Tuan
Oklešťková Anna
Pejchal Adam

Pingitzer Bedřich
Plzák Pavel
Rusínová Zdeňka
Sharifi Sebastian
Sládková Magdalena
Smějsík Vojtěch
Solfronk Matěj
Sternad Erik
Štěpánek Jakub
Tranová Eva
Van Overloop Samuel
Voráčková Tereza
Zakostelecká Anežka
Zrnečková Kateřina

SEZNAMY TŘÍD

Třída: 2.O - sekunda

třídní učitel: Mgr. Kneifl Roman

Počet celkem: 30 z toho chlapců: 8 dívek: 22

Bartoš Ondřej	Kräussl Matěj
Berná Vladimíra	Křivánková Klára
Berounský Aleš	Matoušková Kristýna
Bicková Marie	Moskvová Diana
Bieblová Jitka	Němcová Michaela
Bierbaumerová Kateřina	Pavlinová Markéta
Černá Zdena	Pešek David
Duspivová Tereza	Pípalová Bohdana
Gerhartová Lucie	Pustovalová Anastasia
Houtbrakenová Janis	Rampas Jan
Jakešová Alena	Reitingerová Eliška
Janáček Jaromír	Růžičková Dagmar
Kortusová Anna	Slavíková Františka
Kotyzá Ondřej	Viktorová Aneta
Koudelková Kateřina	Wimmer Lukáš

SEZNAMY TŘÍD

Třída: 3.O (tercie)

třídní učitel: Mgr. Bohoněk Karel

Počet celkem: 23 z toho chlapců: 13 dívek: 10

Babinský Lukáš
Bouška Jan
Čížová Lada
Do Truong Giang
Dvořáková Kristýna
Fröhlichová Barbora
Hladká Kristýna
Hynek Jakub
Kvapil Dominik
Langová Veronika
Matoušek Václav

Mikešová Jana
Okleštěk Filip
Petrášek Karel
Petrtylová Anna
Pouchová Anežka
Rolník Daniel Marian
Ryba Dominik
Řeháčková Zdeňka
Svojše Petr
Ševčík Tomáš
Traplová Hana
Veverka Michal

SEZNAMY TŘÍD

Třída: 4.O (kvarta)

třídní učitel: Mgr. Beerová Jana

Počet celkem: 30 z toho chlapců: 14 dívek: 16

Bicek Josef	Kräusslová Lucie
Duspivová Kateřina	Pivoňková Jana
Hermann Filip	Prokop Vlastimil
Hladík Marek	Shonová Kateřina
Hlavačka Ondřej	Slabá Karolína
Houšková Lenka	Smějsiková Kateřina
Hynek Matěj	Sršeň Štěpán
Ihnatoliová Lucie	Stropková Kateřina
Jungvirtová Jaroslava	Šmardová Eva
Jungwirth Michal	Štěpánek Michael
Jurík Jiří	Taliř František
Kandlová Lucie	Vlasatá Barbora
Klíčová Radka	Vrabel Michal
Koršala Dominik	Wiznerová Tereza
Kostka Ladislav	Zrnečková Michaela

SEZNAMY TŘÍD

Třída: 5.O (kvinta)

třídní učitel: Mgr. Ziegelbauer František

Počet celkem: 29 z toho chlapců: 15 dívek: 14

Benešová Eva
Beránek Daniel
Bürgerová Hana
Čermák Martin
Dekret Roman
Dušková Kristýna
Faltus Jan
Haleš Antonín
Haviarová Petra
Husák Petr
Maryška Vojtěch
Mikešová Zdeňka
Modlitbová Veronika
Palkovič Jan

Peterová Simona
Probošťová Jana
Pupík Ondřej
Reitinger Petr
Řihoutová Barbora
Sedláková Kristýna
Sváček Daniel
Špolc Michael
Švédová Zdeňka
Tomešek Martin
Václavíček Tomáš
Vlášková Kristina
Vojta Michael
Votýpková Zuzana
Šustrová Lucie

SEZNAMY TŘÍD

Třída: 6.O (sexta)

třídní učitel: Mgr. Šnokhousová Václava

Počet celkem: 27 z toho chlapců: 10 dívek: 17

Adamjáková Kim
Bártová Veronika
Benčová Nikola
Bílek Jan
Bílková Karolína
Damianová Caroline
Draslarová Hana
Fiala Jan
Heřmáňková Klára
Holub Michal
Hrdina Tomáš
Jůzko Tomáš
Kopecký Jaroslav

Korčáková Simona
Luštický Radek
Mojžíš Michal
Návorka Pavel
Němcová Klára
Oščipovský Michal
Panyková Lucie
Podroužková Lucie
Řeháčková Ivana
Sirová Kristýna
Slabá Hana
Sládková Adéla
Taliřová Marta
Zemanová Lucie

SEZNAMY TŘÍD

Třída: 7.O (septima)

třídní učitel: Mgr. Sulistová Ilona

Počet celkem: 22 z toho chlapců: 10 dívek: 12

Beneš Michal
Březina Miroslav
Carda Tomáš
Dragoun Tomáš
Duchoňová Barbora
Ďurišová Markéta
Filipová Tereza
Flašarová Kristýna
Haršová Vendula
Herman David
Hlavačková Kristýna

Hudečková Barbora
Kopal Jiří
Koudelková Hana
Kreuzová Michaela
Kurková Martina
Pejchal Vladislav
Pěcha David
Pípalová Anna
Puritscher Martin
Špolc Miroslav
Vejvoda Daniel
Filipová Lenka

SEZNAMY TŘÍD

Třída: 8.O (oktáva)

třídní učitel: PhDr. Dvořáková Jana

Počet celkem: 29 z toho chlapců: 19 dívek: 10

Bohdal Viktor Bohuslav

Černý Josef

Černý Michal

Dudák Jan

Hála Petr

Hejna Tomáš

Hermann Jan

Indrová Tereza

Jančář Jan

Jandová Kristýna

Jedlička Tomáš

Kopecká Jana

Kopřivová Lucie

Lorenc František

Mašková Zuzana

Mraček Aleš

Novák Martin

Pavelcová Tereza

Sieber Adam

Sirový Miloslav

Strejcová Hana

Svobodová Kateřina

Tomková Veronika

Tomšovský Martin

Turek Tomáš

Weiglová Doris

Zrnečko Jan

Havlíček Daniel

Vincik Václav do 10.4.

FOTO

Zahájení roku

Výměnný pobyt ve francouzském gymnáziu
Chalon/Saone

Mikulášská – program tříd v Městském divadle

FOTO

Kampaň za lepší prostředí

Lyžařský kurz sekundy – Hochficht Rakousko

FOTO

Výměnný pobyt s gymnáziem ve Slovenj Gradci

FOTO

Pomoc Indii – hudební vystoupení, dražba výtvarných děl

Sbor školy Vaganti v Jezuitském sále Hotelu Růže

FOTO

Liduška

Jan Herman přebírá vysvědčení

FOTO

Maturita

Vernisáž výstavy „Výuka Šumavou“

FOTO

Poslední zvonění

Poslední zvonění

FOTO

Norové ve škole

Přednáška Radima Passera o podnikání a etice

FOTO

Mikuláš

Jan Pahorecký a Gari Kasparov

FOTO

Mikulášská

Projekt výtvarné výchovy

FOTO

Projekt vagón

Kunstprojekt – společná koláž

FOTO

Kunstprojekt – společná koláž

Lenka
Houšková

...there's no place like London...

What Benjamin
Barker a.k.a Sweeney
Todd said might be
true... in 18th century.

Many has changed,
but not everything. Let's say it straight: London isn't, hasn't been and never will be
like what every travel agency wants to show us. Every country, city, town or village has
it's pros and cons. When you buy a tour, you'll most likely get to know the 'pretty'
things, not places where most people live. And that's the problem, because like this
you'll never truly find out what the city is truly like...

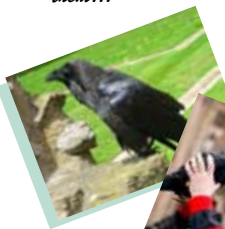
I'm not going to write what every day of my visit in England was like. I think
that's not important. I'll just write what I liked the most, what I was able to see and
what was interesting for me.

I liked The Tower of London the
good reputation as a place of death and
let to see within these walls. The
jewels were just breathtaking. The
Imperial State Crown, which alone
has 2.868 diamonds (I didn't
count them), 273 pearls, 17
sapphires, 11 emeralds and 5
rubies, is a part of the
astonishing collection of
Coronation Regalia, which
has been an unmissable
highlight of any visit since the 17th
century, with only one attempt to steal
them...

most. Despite its not so
torture, there's a
crown

While talking about the
Tower, I have to mention two of the most
famous legends – one about the ravens
and especially the one about two murdered little princes.

Legend says that Charles II believed that if the
ravens would ever leave the Tower, the fortress
and the kingdom would cease to exist. Since
then at least six ravens have been kept at the
Tower of London.

When Edward IV died, he left two young sons behind - the Princes in the Tower. His brother Richard was made Regent until the older of his two sons, Edward V should come of age. But Richard hired men to kill them, so one night, the two

Princes were smothered with their pillows. Many years later, bones were found buried at the foot of a stairway in the Tower, and they are thought to be those of the princes. Richard was crowned King Richard III of England.

I highly recommend a visit to the Tower, because I think that every single one of you would find there something they like. The Tower of London is a really interesting place and you would get to know a lot of things about British history, either by reading descriptions in every exhibition or from Yeomen, also known as Beefeaters.

London isn't much of a tidy place. You can see rubbish nearly everywhere and sometimes you can even come across blue bags full of something I would rather not know. But maybe I was just in a wrong place at wrong time...

Then there's the infamous British cuisine. I only had a waffle with chocolate topping (which was very good), but you can't count that and my friend had an awesome coffee, so I really can't tell if it's really so bad.

"There's a hole in the world like a great black pit and it's filled with people who are filled with shit! And the vermin of the world inhabit it!"

Despite everything said, I think that London is a wonderful place. With its seven million people and 1580 km² it's one of the biggest and most famous places in the world and I would really like to go there again 😊.

"No, there's no place like London..."

ÚDAJE O AKTIVITÁCH A PREZENTACI ŠKOLY NA VEŘEJNOSTI

KONCERT NEJEN PRO ZAMILOVANÉ

Kdo nehledal v parných dnech osvěžení u vody, ale u kultury, zavítal třeba v úterý 27. května do Jezuitského sálu. Pěvecký sbor Vaganti se zde představil s již několikátým vystoupením. Studenti českokrumlovského gymnázia pod vedením Šárky Kodýmové přednesli poměrně bohatý repertoár. Byl znát velký pokrok oproti začátkům sboru, vyrovnanost hlasů, větší intonační jistota. Mladí zpěváci i hudebníci už vědí, že se s trémou dá bojovat a jejich projevu nechybí patřičná dávka sebevědomí. Díky tomu jsou i hlasy zvuknější a písně přesvědčivější.

Zpěvu nebyli „ušetřeni“ ani posluchači. Spolu se „študáky“ si pod taktovkou usměvavé dirigentky Aničky Haymannové zazpívali Pijáckou píseň. A výtečně! Jezuitským sálem neznělo jen zpívání. Posluchač se občas nestíhal přeorientovat na jiný žánr. Vynikající výkon akordeonisty Františka Langa, studenta nejen našeho gymnázia, ale i českobudějovické konzervatoře, ocenilo publikum pořádným potleskem. Vyznavači dobrého rocku zase aplaudovali legendární Čajovně Radima Hladíka v podání „našich“ rockerů - všestranného muzikanta Jakuba Neubauera a Filipa Faschingbauera. Klarinet Filipa Rozkošného očaroval mnohé přítomné dívky i dámy. „Snad mi studenti odpustí, že nevyjmenuji všechny účinkující. Všichni byli báječní a v horkém dni ze sebe vydali to nejlepší! Slova poslední písničky, ... bylo by to krásný, bejt bleskem nebo bouří“ už předznamenala blížící se prázdniny. Moji milí Vaganti a vaganti, užijte si volných dní, děkuji Vám za práci v letošním roce. Už teď se těším na společné muzicirování po prázdninách.“

Šárka Kodýmová a Margita Semecká

Filmový klub si vezme do práce parta nadšenců z gymnázia

Mladí lidé chtějí pořádat také občasně besedy s hosty a odborníky

MAJÍ CHUŤ DO PRÁCE. To je parta studentů, která v čele se svým učitelem Jiřím Zemanem (uprostřed) připravuje novou podobu Klubu filmového diváka. Mladí lidé začnou program podle svých představ a nápady sestavovat od září. Foto: Gymnázium Č. Krumlov

Český Krumlov/ Česko-krumlovský Klub filmového diváka v kině J a K bude mít od září novou podobu – jeho program bude sestávat parta filmových nadšenců z krumlovského gymnázia spolu s jejich učitelem Jiřím Zemanem.

Nový vítr do plachet

„Diváků chodí čím dál méně, napadlo nás proto, že některým z nich dáme šanci, aby si sami vybrali, co chtějí vidět

na plátně,“ uvedl ředitel kina Jan Jiříčka. „Oslovit studenty mi přišlo jako dobrý nápad, spousta z nich jsou opravdoví filmoví nadšenci. Navíc právě středoškolská studenta vždycky tvořili velkou část návštěvníků 'filmáče',“ dodal.

Na projektu se kromě školy podílí i město Český Krumlov, které zaplatí provozní náklady, zatímco kino poskytne zdarma prostory.

„Filmový klub by měl zprostředkovat diváčkou zkušenost s náročnějšími filmy,

trochu diváka vychovat, aby jen slepě nekonzumoval cokoli, co filmové továrny na hity vyhrlí s velkou reklamou do distribuce,“ řekl Jan Jiříčka. „Proto chceme obnovit i tradiční podobu filmového klubu s krátkou prezentací filmů a jejich autorů před promítáním, občasnými besedami s hosty a odborníky.“ Provozovatelé kina věří, že do kina tímto způsobem studenti přitáhnou i lidi ze svého okolí, kamarády, rodiče, známé a klub tak znovu bude plnit svo-

ji funkci. Kinu přitom nejde o případný zisk z prodeje vstupenek.

Ten by měl pokrýt náklady na pozvané hosty nebo organizaci a propagaci menších filmových přehlídek v rámci klubu. Zbytek by si rozdělili tvůrci programu, kteří budou sami zajišťovat fungování projektu, od oslovení distributorů a sestavení programu přes propagaci a prodej vstupenek až po zvani hostů a prezentaci zajímavostí před jednotlivými filmy. (92)

DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ

Dne 8. 1. 2008 se na naší škole uskutečnil Den otevřených dveří. Každý zájemce byl zpravidla doprovázen rodičem nebo kamarádem. Někdy přišla i celá skupinka.

Pro ně už byl přichystán zajímavý program. Hned po příchodu do budovy školy se jich ujala jedna dvojice z nás provázejících, která je měla za úkol zájemce o studium provést a blíže je seznámit s informacemi o škole. Návštěvníky potěšilo, že obdrželi kalendáře a záložky s logem gymnázia.

V odpoledních hodinách byl pro návštěvníky v přednáškovém sále připraven program s informacemi o přijímacím řízení a o studiu. Po skončení informační schůzky v přednáškovém sále čekalo návštěvníky to nejzajímavější: prohlídka samotné školy.

Velký zájem byl o počítačové učebny a studovnu, kde bylo i umožněno prohlédnout si prezentace. Několik připomínek bylo k psacím strojům, ale ujistili jsme je, že brzy budou vyměněny za počítače.

V učebně pro praktická cvičení z biologie si návštěvníci se zájmem prohlíželi muší křídla pod mikroskopem. Velice se také líbila knihovna, interaktivní tabule a výzdoba kolem učebny výtvarné výchovy. V laboratoři fyziky se nestačili nadvávající studenti divit pozoruhodným pokusům, které si zde připravili studenti z ostatních ročníků. V učebnách byl vždy jeden z učitelů, který nás doplnil a podal uchazečům i jejich doprovodu bližší a přesnější informace.

Většina lidí byla spokojena a ptala se i na náš názor na školu, který byl jednoznačně kladný. Mohu říci, že Den otevřených dveří se vydařil a otevřel dveře i oči každému uchazeči.

Za 9. B Zuzana Faktorová

Turnaj v šachu

ŠACHISTÉ. Vítěz turnaje Pavel Šauer (vpravo) při základní části.

Foto: Pavel Houska ml.

Český Krumlov/ V pátek jste se mohli stát svědky již druhého šachového turnaje na Gymnáziu v Českém Krumlově, který pořádá vedoucí šachového kroužku a velký hráč Pavel Šauer za pomoci Pavla Housky a šachistů z prvního ročníku.

Zúčastnilo se celkem 38 hráčů, kteří se úderem deváté hodiny přiválili do přednáškového sálu jak velká voda. Jelikož šachový program (Swiss manager), který měl řídit turnaj, nám odmítl poslušnost, hrálo se na šest skupin po šesti až sedmi hráčích. Z každé skupiny postupovali dva hráči do čtvrtfinále.

Někteří turnaj vzdali již po několika partiích a odešli, což značně napomohlo jejich protihráčům, kteří díky této kontumaci získali automaticky bod. Ostatní svědomitě seděli u svých šachovnic a snažili se podat co nejlepší výkon. Bylo se

nač koukat a i člověk, který ví o šachu jen to, že se jedná o nějakou stolní hru, by se určitě nenudil. Měli jsme možnost vidět bleskové hry, které končily matem, či dlouhé hry, kolem kterých se dalo napětí ve vzduchu krájet.

Do čtvrtfinále se dostala tato dvanáctka nejlepších hráčů, kteří spolu dále hráli jednu partii v tomto pořadí (označení se dostali do semifinále): *Belec-Bohdal, Pahorecký - Bicek, Dekret - Fiala, Šauer - Vorel, Hlavacka - Schötterl, Jedlička - Herman.*

Ve finále se již nic zvláštního nedělo a předpovědi vyřazených hráčů o vítězi se téměř vyplnily. První místo obsadil Pavel Šauer (III.), na druhém se umístil Jiří Pahorecký (I.) a na třetím místě Jan Schötterl (I.).

Vítězům blahopřejeme a poraženým děkujeme za účast.

Pavel Houska ml.

PŘEDMĚTOVÉ KOMISE REFERUJÍ:

Annual report 2007-2008 by Marcela Šimková

Our students have been learning English for all the years spending here at our school. Majority of them love English and they have always been dreaming of going to any English speaking country. This year their dream has come true and they had possibility to visit south England with the capital London. You can read about their experiences in the following project written by Lenka Houšková from the class 9. A (viz str. 58 - 59).

Unusual English class

We had a very unusual English class on Friday the 5th June. A group of 8 people visited our English lesson in kvinta. It was an Indian badminton team, consisting of 6 boys – the badminton players. Their team was headed by Mr. Surinder Mahajan - the coach, and Mrs. Singhita – the team manager. They came to the Czech Republic on the invitation of the badminton sport club SK Badminton Český Krumlov. The coach Mr. Radek Votava, and Pavel Florián and Pavel Klimeš, the players of this club, had been in India in the year 2005 for a month. The Indian team came to Český Krumlov to play in the youth tournament and then continued to Slovakia, also to play in the tournament. They stayed in Český Krumlov from 4th to 11th June. We prepared for them 7 day programme with lot of various events. The Indian team visited the town hall, went on a tour of the town centre, went shopping in the town centre and in a big supermarket, went down the river, met all the members of SKB Český Krumlov and, finally, visited our English lesson. And what was it like?

When they came to our classroom, some of my classmates were a bit surprised, because not everybody knew about it. The lesson started when our English teacher Mr. Brčák and Pavel Florián, the Czech badminton player, who organised their stay in Český Krumlov, entered the room. Next came a greeting. It is important to say that we communicated all the time in English. Then Mr. Surinder Mahajan stood in front of the blackboard and introduced himself. He said that he was a national badminton coach of India and he coached the players in a badminton club in Chandigarh, which is about 20 km from Delhi. He explained us how it goes in their club and what trainings are like. He said that they usually started their first training at 5:30 A.M. every day. The description of the training was quite surprising for most of my classmates, because they thought that badminton was easy and did not need much practicing. Then Mr. Surinder said that it was very important to work hard at school and in sport field it is the same. Education and sports have to go hand by hand.

I will tell you the most interesting answers to questions of the Indian players.

The player Rupinder told us that when he started playing badminton, his position at school improved. When we asked him what special cap was he wearing, he answered that his religion is Sikh and they never cut their hair. The name of the cap in Hindi is “patka”.

Vicky told us that English is easier than Hindi, Indian language, and wrote his name in Hindi. It was so long and complicated. We believed him that English was really easy. Then he said that he liked drinking Dobra voda. ☺

Surya has 3 brothers and sisters and his mother is a housewife and his father is a manager. He likes listening to Hindi pop and Metallica. His favourite food is chapatti with lot of spice /typical Indian food/.

Then came in front of the blackboard Zdeňka and Tonda and the Indians asked them similar questions. Then we got some presents from the Indian team and the lesson was at the end. We could not believe that the lesson finished so quickly.

The time passed like a dream. The lesson was very interesting. There was no more time to talk. Thanks to Mr. Brčák and the Indian team, because they were great, we really enjoyed it!!

I hope that it will repeat again soon again,

Zdeňka Švédová, kvinta

S FYZIKOU AŽ DO HANOJE

Matematika a fyzika vždy patřily k velmi úspěšným předmětům na našem gymnáziu. Jsme velmi rádi, že i letos se můžeme prezentovat výraznými úspěchy. Jejich výčet čtenář nalezne na jiném místě, my zde v první části článku připomeneme jen ty nejvýraznější.

V soutěži Matematický klokan získal náš student Jan Hermann 1. místo nejen v kraji, ale i v celé republice. Student Jan Moravec ve své kategorii skončil 3. v kraji.

V matematické olympiádě v krajských kolech obsadili: Jan Hermann 3. místo v kategorii A, Tereza Hrubešová 4. místo a Jan Moravec 5. místo v kategorii B (zde máme dokonce 4 studenty v první dvacítkě!), Kateřina Duspivová 5. místo v kategorii Z9.

Ještě úspěšněji skončila fyzikální olympiáda: Jan Hermann zvítězil nejen v kole krajském, ale i v kole celostátním v kategorii A. Vítězem krajského kola v kategorii C je Jan Moravec a 4. místo v kraji v kategorii B obsadil Jan Wimmer.

To jsme vynechali několik dalších úspěšných řešitelů krajských kol a vítězů kol okresních. Omlouváme se všem našim úspěšným reprezentantům, které jsme zde nejmenovali. Všem k jejich úspěchům gratulujeme a děkujeme jim i jejich pedagogům.

V druhé části článku se chceme vrátit k úspěchu nejvýraznějšímu – 1. místu Jana Hermanna v celostátním kole FO. Co všechno musí student na cestě k vítězství udělat?

V prvním, domácím kole řeší šest úloh, z toho jednu experimentální. To obvykle vyžaduje samostudium, neboť některé úlohy jdou nad rozsah středoškolského učiva. Svou přípravu zúročí v krajském kole, kde řeší čtyři teoretické úlohy. Jan Hermann s 29 body ze 40 možných v kraji zvítězil. Celostátní kolo letošního 49. ročníku FO hostilo První české gymnázium v Karlových Varech. První soutěžní den se řešitelé potýkali se čtyřmi teoretickými úlohami. Druhý den je vyhrazen experimentální úloze, která má charakter otevřené úlohy, kdy studenti sami navrhnou postupy měření, důležitou součástí je statistické zpracování naměřených dat. Náš student zvítězil se ztrátou pouhých tří bodů z šedesáti možných. Dodejme, že ve velmi silné konkurenci, vždyť stříbrný a bronzový jej následují s odstupem pouhých dvou a dvou a půl bodů!

Tím ovšem práce nekončí. Vítězové celostátního kola se účastní přípravného soustředění, aby naši republiku reprezentovali na 39. mezinárodní olympiádě v Hanoji. Přejeme jim mnoho úspěchů a ještě jednou děkujeme i ostatním studentům za reprezentaci.

Šárka Adamcová a Stanislav Waldauf za PK M a F

Student zabodoval až v daleké Hanoi

Český Krumlov/ Českokrumlovské gymnázium výborně reprezentoval ve vietnamské Hanoi student Jan Hermann. Z Asie si dnes přiveze zlatou medaili z Mezinárodní fyzikální olympiády. Jeho čeští kolegové vybojovali také jednu zlatou medaili, kterou doplnili o stříbrnou a dvě čestná uznání. (Českokrumlovský deník, 30.07.2008, vv)

ÚSTŘEDNÍ KOLO CHEMICKÉ OLYMPIÁDY

Ústřední kolo je pomyslnou nejvyšší metou pro studenty soutěžící v nejobtížnější kategorii chemické olympiády. Ústřední kolo 44. ročníku ChO proběhlo ve dnech 28. - 31.1. 2008 na půdě Ostravské univerzity. V letošním školním roce se do soutěže už podruhé probojoval student naší školy Jan Hermann.

Po slavnostním zahájení za účasti zástupců Moravskoslezského kraje, města Ostravy, Vysoké školy báňské a několika dalších významných partnerů, si studenti vylosovali kvůli zachování anonymity při hodnocení svá soutěžní čísla.

Následující dopoledne prověřil teoretický test znalostí studentů z obecné a anorganické chemie, z organické chemie a biochemie a z chemie fyzikální. Odpoledne se studenti zúčastnili exkurze v Bochemii a navštívili Hornické muzeum. Další den bylo úkolem v praktické části stanovit obsah zinku a mědi ve vzorku chelatometrickou titrací. V podvečer následovala beseda s autory soutěžních úloh. Večer korunovala hra Bambini di Praga, kterou studenti shlédli v Divadle Jiřího Myrona.

Poslední den proběhlo slavnostní vyhlášení výsledků. Jan Hermann obsadil krásné 10. místo (z celkového počtu 48 soutěžících) a postoupil do výběrového soustředění, kde se připravovali a vybírali studenti pro Mezinárodní chemickou olympiádu. Jan Hermann se nakonec probojoval na 5. místo a jen jeden stupínek ho dělil od účasti v Mezinárodní chemické olympiádě. I tak si zaslouží pochvalu za vzornou reprezentaci školy.

Jana Kočanová, vyučující chemie

CHEMICKÁ OLYMPIÁDA

Rozhodla jsem se zúčastnit chemické olympiády. Společně se mnou soutěžili ještě dva moji spolužáci - Filip Hermann a Štěpán Sršeň. Všechny nás chemie docela baví, a tak to pro nás byl příjemný zážitek.

Školní kolo jsme zvládli celkem bez problémů, a tak už jsme se mohli začít těšit na okresní. Je pravda, že jsme byli trochu nervózní (obzvlášť z praktické části – báli jsme se, aby nám něco nevybuchlo), ale na druhou stranu se toto kolo konalo na naší domácí půdě – na Gymnáziu v Českém Krumlově.

Učitelé, kteří na nás při praktické části dohlíželi, nám všem občas poradili, a tak bylo pro nás okresní kolo opravdu úspěšné a vše dopadlo výborně (bez výbuchu ☺). Obsadili jsme první tři místa, a tím jsme postoupili do posledního – krajského – kola.

Krajské kolo se konalo v Gymnáziu Jírovcova v Českých Budějovicích. Zpočátku jsme byli nervózní, protože všichni ostatní se bavili jen v chemických vzorečkách a tvářili se naprosto vážně. Tak jsme se se Štěpánem rozhodli, že budeme mást soupeře, a začali jsme si vymýšlet složité vzorce, rovnice, a dělali jsme, že jim rozumíme. Někteří po nás začali nešťastně pokukovat.

Ale teď trochu vážněji... Byla to zajímavá zkušenost. Ověřili jsme si své znalosti a zjistili jsme, že jsme díky p. učitelce Floriánové dobře připraveni. Tomu odpovídaly i naše výsledky. Bohužel jsme všichni udělali několik zbytečných chyb, a tím například Štěpánovi uteklo vítězství o pouhý jeden bod a nakonec byl čtvrtý. Já jsem byla 5. a Filip 12.

I tak jsme rádi, že jsme se letošní chemické olympiády zúčastnili. Třeba to příště bude o ten bod lepší.

Kateřina Duspivová, kvarta

NĚMECKÝ JAZYK - KALENDÁŘ AKCÍ

- 1. – 7. 10. 2007 Výměnný pobyt studentů partnerských gymnázií v Českém Krumlově a ve Straubingu
- 15. 10. 2007 Exkurze Salzburg a Adlerhorst
- 2. 10. 2007 Slavnostní zahájení hostujícího roku na školách v Bavorsku, Deggendorf
- 1. 11. 2007 Exkurze do Goethezentra v Českých Budějovicích – Landeskunde mal anders
- 9. 11. 2007 Odpolední setkání učitelů Gymnázia ČK a Gymnasium Untergriesbach ve Zdíkově
- 12. 12. 2007 Exkurze do Vídně
- 20. 12. 2007 Exkurze do Pasova
- 3. - 7. 3. 2008 Týdenní stáž dvou kolegů z Untergriesbachu na našem gymnáziu
- 19. 3. 2008 Exkurze do Gmündu - přírodní park Blockheide a Sole Bad
- 1. 4. 2008 Kurz češtiny z Gymnázia Untergriesbach na návštěvě v Českém Krumlově
- 21. – 24. 4. 2008 Týdenní stáž dvou učitelů na gymnáziu v Untergriesbachu
- 29. – 30. 5. 2008 Návštěva studentů z Untergriesbachu v Českém Krumlově – společný výtvarný projekt

O VÝMĚNNÝCH POBYTECH A O REPREZENTACI

Svůj příspěvek jsem napsala krátce po té, co naši fotbaloví reprezentanti vypadli z bojů o titul mistra Evropy 2008. Možná si teď říkáte, že fotbal a školní výměny nemají žádnou souvislost, ale mne jedna napadla. Podle mne je to právě ta v názvu zmíněná reprezentace.

Naše gymnasium organizuje výměny s burgundským lycée ze Chalonu sur Saone od roku 1990. Já si trůfám tvrdit, že naši studenti i jejich rodiny, které mají na úspěchu akce vždy velký podíl, tak mají skvělou příležitost reprezentovat naši zemi. Myslím, že ji využívají velmi dobře. Jinak by k nám přece francouzští studenti nechtěli jezdit. Pro lepší představu dodávám, že za těch téměř 18 let spolupráce jich bylo v rodinách českých korespondentů ubytováno přibližně 300. Poprvé (pravděpodobně s otázkou na rtech: „Co nás čeká za bývalou železnou oponou?“) jich přijelo jen něco přes 20, vloni už 43. Jejich dojmy byly vždy převážně pozitivní. Krom toho, že si udělali obrázek o české pohostinnosti, viděli na vlastní oči, že Česká republika je zemí s krásnou přírodou a bohatou kulturou. To vše nás může velmi dobře reprezentovat a nic na tom nezmění ani prohraný zápas, i když jistě důležitý. Češi přece nejsou Čechy jen proto, že skáčí ...

Na závěr uvedu dva konkrétní příklady toho, jak se nám daří reprezentovat. Zapravě v Chalonu v budově ředitelství gymnázia je možno uvidět na čestném místě obraz Českého Krumlova, jehož autorem je jeden z našich bývalých ředitelů, pan Jan Havelka, a zadruhé, na důkaz toho, že naši zásluhou mladí Francouzi poznávají naši zemi, uvádím zde báseň „Česká republika“, kterou napsal dvanáctiletý syn mé francouzské kolegyně po svém návratu od nás.

A ještě jedna poznámka. Mluvila jsem o našich kontaktech s Francií, protože vyučuji francouzštinu. Jsem ale přesvědčena o tom, že stejně dobře naši studenti reprezentují Českou republiku i při výměnách s Německem, Norskem, Slovinskem i v všech dalších cestách do zahraničí.

Irena Trestrová, vyučující francouzštiny

La République Tchèque

Le cristal de bohème, brille comme un diamant.
Des villages baroques, datant de 1800.
La bas on boit la bière, comme nous buvons le vin.
Leurs champs de pissenlit, jaunes comme des poussins,
Le pollen qui vole, jaunissait le décor.
La capitale Prague est une ville d'or.
Leur hospitalité, est inconnue en France.
La République Tchèque, marquera mon enfance.

Gautier Burat

Slovníček:

briller - třpytit se

village - vesnice

on boit - pije se

nous buvons - pijeme

champs de pissenlit - pole pampelišek

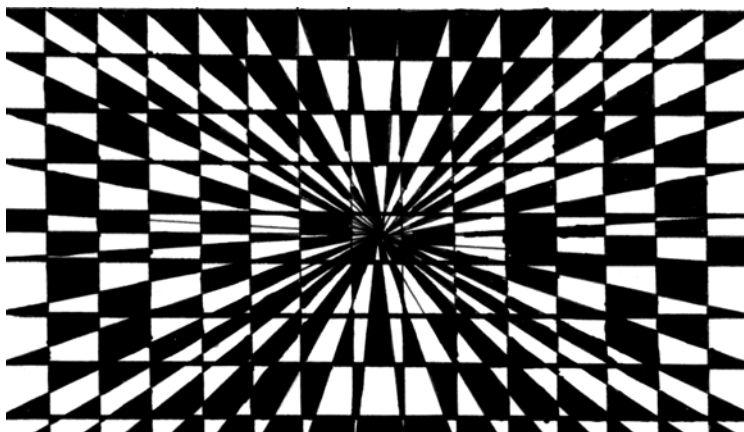
poussin - kuře

le pollen qui vole, jaunissait - poletující pyl barvil dožluta

une ville d'or - zlaté město

Leur hospitalité, est inconnue en France. - Jejich pohostinnost není ve Francii známa.

Marquera mon enfance. – Zanechá stopu v mém dětství.

A VÁS TO BAVÍ?

Takhle nějak podobně zazněla lehce ironická otázka jednoho ze studentů při hodině matematiky. Byl červen, pátek, do konce vyučování zbývaly dvě hodiny, venku pražilo slunce a my jsme v přehřáté třídě počítali již asi šestou iracionální rovnici. Dotyčný se mi patrně snažil naznačit, že počítání touto dobou je též iracionální. Má odpověď, že mě to opravdu baví, zřejmě příliš nepřesvědčila, neboť vzápětí se rozvinula krátká diskuse, že matematika v pátek by se měla zakázat..

Cestou autobusem domů jsem přemýšlela o tom, co baví mě a co studenty. Jako obvykle jsem seděla mezi žáky nejrozličnějších věkových skupin a škol a kolem mne létala velmi vulgární slova a ze sluchátek mobilů a mp3 přehrávačů šuměla hudba podoby zaseklého mixeru. Tak jsem si říkala, zda vůbec dokážeme najít společnou řeč, zda je šance, že najdeme nějaký společný zájem..

Začala jsem třídit na baví a nebaví a našla nejprve činnosti, které nás nebaví asi všechny: dělat zbytečnou práci, řešit zbytečné problémy a konfliktní situace, uklízet cizí (a většinou i vlastní) nepořádek, poslouchat hloupé a prázdné řeči, nadávat na poměry, politickou situaci ...

Baví nás snad všechny: trávit čas s rodinou a přáteli, sportovat, hrát si, věnovat se svým zájmům, občas nic nedělat a jen tak se válet ...

Ale baví nás taky: číst, studovat, učit se nové věci, pracovat na sobě, zdokonalovat se?

To by rozhodně mělo, když chodíme všichni do školy, přestože se nalézáme na opačných stranách katedry. Proč jen mám stále silnější pocit, že trávení času tímto způsobem řada „studentů“ nepreferuje? Proč větší obdiv mají třídní šašci, provokatéři, průšviháři než dobří studenti často s despektem označovaní jako šptí?

Syn mi kdysi s úsměvem a v dobrém řekl: „No jo, mami, ty jsi divná, tebe ta matika baví!“ A jsou opravdu divní ti, které matematika, fyzika, čeština, dějepis ... baví? Nejsou náhodou divní ti, kteří šikanují spolužáky, ničí školní vybavení, kradou kamarádům peníze, chovají se hnusně a otravují všem okolo sebe život? Proč to dělají? A proč to té školy chodí?

Tento rádobý filozofický monolog nic nevyřeší. Má to být jen připomenutí, že ne vždy můžeme dělat, co nás baví a ne vše, co nás baví, můžeme dělat. V životě nastává řada momentů, kdy musíme dělat věci, které jsou správné, nutné, potřebné, ale bohužel nás nebaví. Zkusme přemoci svůj apriorní negativní postoj k nim, snažme se v tom najít něco zajímavého – třeba zjistíme, že to není tak otravné, nudné a třeba nás to časem začne i těšit a bavit.

A tak doufám, že mohu říci, že nás učitele to stále baví, ale bavilo by nás to víc, kdyby to bavilo i vás (žáky)!

Kontrolní otázky na závěr:

Kolikrát v článku se vyskytlo sloveso bavit v nejrozličnějších tvarech?

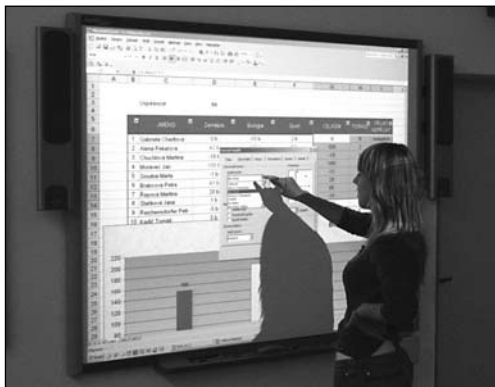
Bavilo vás to číst?

A bavilo mne to psát?

Hana Havelková

VÝPOČETNÍ TECHNIKA

V letošním školním roce jsme pokročili ve vybavování učeben audiovizuální technikou. K stávajícím třem interaktivním tabulím SMART Board přibýly další dvě. Jedna v učebně jazyků a druhá v učebně informatiky. Odborná učebna fyziky byla vybavena novým produktem Smart SYMPODIUM. Jak již jeho název napovídá, jedná se o výrobek společnosti SMART Technologies a příbuznost s interaktivními tabulemi SMART Board není vůbec náhodná. Jedná se totiž o interaktivní 15“ LCD panel s odolným povrchem a integrovaným elektronickým popisovačem, umožňující přípravu pokročilých prezentací, nejen v hodinách fyziky. Pro přípravu těchto prezentací je samozřejmostí software Smart Notebook, který je využíván i při práci s tabulí SMART Board.

Ti, co již používají interaktivní tabule SMART Board ve spojení s dataprojektorem, jsou zvyklí psát rukou poznámky přímo do promítaných prezentací v PowerPointu nebo jakýchkoliv jiných počítačových aplikací. Vědí, že pouhý strohý výklad by jejich studenty příliš nezaujal. Uvědomují si, že komunikace se studenty, možnost ručně zapsat jejich podněty přímo do promítané hodiny, zdůraznit vybraná místa v prezentaci nebo rychle načrtnout jednoduchý obrázek a mít možnost vše uložit do PC - to dává jejich výkladu zcela novou dimenzi.

Zásadními změnami prošel i jeden ze školních serverů, které souvisely se změnou poskytovatele připojení k síti internet. Na server vok.gymck.cz byl nainstalován OS Centos 4.4 (přeložený RHEL4) a server byl hardwarově posílen.

Škola má k dispozici pro výuku dvě počítačové učebny s 33 pracovními stanicemi. Připojení k síti internet je naprostou samozřejmostí. Stáří jednotlivých počítačů v obou učebnách nepřesahuje v průměru 3 roky. Studenti mohou v učebnách využívat dvě černobílé laserové tiskárny se scannerem, jednu barevnou inkoustovou tiskárnu a vypalovací mechaniky DVD.

Rychlost připojení k síti internet byla jako každý rok navýšena, a to na 10 Mbps.

*Jiří Lajner
IVT, webmaster a správce sítě*

PROJEKTY

K ZÁVĚRU PROJEKTU VÝUKA ŠUMAVOU

Dopustím se teď vědomě malého přehánění, abych se dostal k tomu, co chci ukázat.

Dnešní školák se ráno probudí, pobude v koupelně, nasnídá se a do tašky strčí svačinu, kterou mu připravila maminka, mobil, MP3 a podobné důležité učební pomůcky. Nějak se dopraví do školy – někdy pěšky, ale často nějakým dopravním prostředkem (městskou, autobusem nebo ho rodiče rovnou hodí autem až před vrata školy).

Prvorepublikový školák (tedy školák z dob, kdy byly nejčastěji zhotovovány fotografie, se kterými jsme v projektu pracovali) vstával hned po rozbřesku, nanosil vodu ze studny, našťouchal brambory pro prasata, nakrmil slepice a stloukl máslo. (To je, prosím, příběh mé matky.) Pak se teprve mylo, česalo a snídalo a bosky utíkalo třeba 5 km do školy.

Po škole má dnešní průměrný školák různé kroužky, hudebky a výtvarky a když ho nikdo nehlídá, okamžitě zaleze k počítači.

Tehdejší školák se po návratu ze školy zapojil do kolotoče zemědělských prací, protože tehdy žila většina obyvatelstva na venkově a živila se zemědělstvím. Čili odpoledne prožil ve stáji, na poli, na louce, a když ho náhodou nikdo nehlídal, lezl po stromech a brodil se v potoce.

Večer dnes – televize a počítač, občas kino a diskoška, možná knížka, málokdy něco jiného.

Večer tehdy - moc se nesvítilo, takže nejdřív rychle poklidit (rodičové krmili a dojili) a pak hlavně povídání a zpívání, třeba venku na lavičce pod hvězdami.

A tak tedy shrnuto: Děti tehdy (ale to se týká samozřejmě i dospělých) většinou neměly šanci nežít v krajině a tisíckrát denně nekomunikovat s přírodou. Musely jí od dětství rozumět, protože je živila. A nutně muselo vzniknout i citové pouto k „rodné hroudě“ – stejně jako k matce živitelce.

A děti dnes (a to se týká samozřejmě i dospělých) většinou - jak je týden, snad i měsíc dlouhý - nevystřčí nos z technoantropocenózy, z toho betonu, plastu, asfaltu a skla,

z toho umělého prostředí, které si kolem sebe cíleně budujeme, aby se nám „žilo líp“. A co je nejhorší – ono to těm dětem ani dospělákům snad ani nevadí!

A vztah k rodnému kraji? Po pádu všech opon je moderní, je „in“, když tito novodobí „světoobčané“ tvrdí: „Doma jsem tam, kde si postavím kufr!“

Tak jak, probůh, můžeme po současných dětech chtít, aby měly vztah k přírodě a krajině, aby jí rozuměly a cítily s ní, aby až dospějí, uměly z pozice různých úředníků, investorů a developerů posoudit, který zásah do krajiny je možný a nutný, a který je zbytečný a smrtící pro fungování i pro „obyčejnou“ estetiku krajiny!?

Jenže – v té přírodě a krajině žijeme my lidé tisíce a tisíce let, a tisíce let hledáme soulad s přírodou a krajinou. Řeklo by se, že za tu dobu to přece musíme mít nějak zabudováno v genech!

A přesto jsme tento oboustranný vztah v posledních několika desetiletích převrátili na jednosměrné „spotřebovávání“ krajiny. Krajinu chápeme už jen jako prostředí, ve kterém uskutečňujeme své ekonomické a volnočasové aktivity, ať se jí to líbí nebo ne.

A tady cítím zásadní otázku: Tak je nebo není stav a vzhled krajiny pro dnešního člověka důležitý?

Otázkou vztahu mladých lidí ke krajině se zabýváme na škole dlouhou dobu, a tak již před lety vznikl kroužek, který vytahuje děti do přírody, aby tam něco kutily a pozorovaly a dávaly si dohromady harmonii a vzájemné působení přírodních složek. Aby uměly posoudit vliv člověka na přírodu a stopy člověka v krajině. Aby porozuměly krajině a tím k ní získaly vztah!

Po čase to dopadlo vždycky stejně: o víkendech s námi do krajiny vyráželo čím dál víc mých kolegů učitelů a čím dál méně studentů. Studenty to vždy pomalu přestávalo bavit. (Je to pořád jenom o sobotách a nedělích a ne místo školy, je to málo akční. Málo adrenalinu, málo počítačů.) Fotografování a následná úprava obrázků na počítači v projektu Výuka Šumavou to také dlouhodobě nezachránilo. Na naší škole je zhruba 500 žáků, vážnější zájem o porozumění problematice proměny krajiny má tak 10 z nich. Každý padesátý. To je asi málo. Půl žáka na třídu.

Takže naším dalším pokusem bude prolnout KRAJINU do školního vzdělávacího programu. Už to nebude jen o víkendech, už to bude svým způsobem povinné. Nejlépe se k tomu hodí průřezové téma Environmentální výchova, v němž jsou tři povinné tematické okruhy

- a) Problematika vztahů organismů a prostředí
- b) Člověk a životní prostředí
- c) Životní prostředí regionu a České republiky

Sám jsem zvědav, jak budu za rok tuto snahu hodnotit.

Václav Dolanský

PRAVÁ TVÁŘ HOŘIC ANEB TOHLE VŠECHNO JE MOJE

Po několika týdnech práce na projektu Výuka Šumavou konečně došlo na focení hořické lokality. Jakožto člověk, který v Hořicích na Šumavě prožil dětství a žije zde stále, jsem zajásala.

To ráno, kdy skupinka studentů v čele se dvěma pány učiteli vystoupila na našem malém nádražíčku, bylo chladné, ale obloha věštila, že se vyčáslí a možná se nám ukáže i nějaký ten jamí paprsek. Vlak se pomalu rozjel, my se přivítali a chystali k odchodu, když vlak opět zastavil a z něj, spíš než vystoupila, vypadla Gábina, která si něco zapomněla pod sedačkou a tudíž nestihla vystoupit. Teprve teď jsme byli kompletní a vydali se, jak říká pan učitel, „dělat seriózní práci“.

Vylezli jsme na první kopec nad Hořicemi a po krátké výměně názorů nadělali první snímky do fotodvojic. Další místo, ze kterého jsme měli fotit, se však stalo kamenem úrazu. Tedy, zatím jen pro mě. Nikoho jiného totiž nezajímalo, že kopec, ze kterého kdysi fotograf Seidel fotil, je ve vlastnictví největšího hořického cholerika a místního zemědělce pana XY. Kolikrát jsme jako děti vlezli do remízku uprostřed jeho pole a kolikrát nás odtud vyhnal! Žel bohu, mé rady, abychom na ten pozemek nechodili, nebral nikdo vážně. Vysupěli jsme na horizont, postavili stativ a začali zaměřovat.

Z jedné strany se nám naskytl úžasný pohled na Hořice s dominantním kostelem a ze strany druhé jsme měli další famózní výhled na hospodářství pana XY s černými kravami, traktory a seníkem. A zatímco jsme fotili, dal se dole do pohybu jeden z traktorů. Byl to zvláštní pocit: prostě stojíte, řítí se na vás traktor a vy vidíte jen fanaticky lesknoucí se oči ve vousaté tváři šíleného traktoristy.

Když už se zdálo, že buď přejede nás, nebo že ubohý školní foťák skončí pod koly nelítostného agrárního stroje, pan XY prudce zatočil, vyhnul se fotoaparátu a zaparkoval přesně před ním. Otevřel dvířka a začal na nás křičet. Jeho monolog začínal slovy: „Co si to dovolujetéeé???“ a končil památnou větou: „Tohle všechno je mojeéé!!!“.

Nikdy bych neřekla, že vstupem na pastvinu brzy na jaře, kdy po trávě není ještě ani památky, se dá porušit tolik etických pravidel a právních předpisů, které měl pan majitel poctivě nastudované. Ach, co jsme to jen provedli? Vždyť pan XY dal 50 haléřů za každý metr čtvereční, který jsme znesvětili našima zlomyslnýma nohama a hloupým školním projektem, nemluvě o tom, že jsme vyplašili 400 metrů vzdálené stádo krav a možná je i infikovali. Nebýt našich učitelů, asi bychom teď všichni seděli ve vězení.

To, že pan učitel je autoritou studentům, je celkem přirozené, ale že jeho kouzlo působí i na vzteklé zemědělce ... Pan učitel se mile usmál, přistoupil k traktoru, pozdravil a klidným hlasem mu začal vysvětlovat důvod, proč se zdržujeme na jeho půdě. Druhý učitel přenesl fotoaparát kousek vedle a fotil s námi dál, někteří svačili a mezitím náš matikář pomalu svým jednáním přetvářel pana XY na hořického pamětníka. Pak mu zapůjčil naše kopie starých fotografií a po dlouhém přemýšlení nám pan XY prozradil to, co jsme do té doby netušili: „To je hodně starý. To sou Hořice.“ Po těch slovech, zřejmě uklidněn naši „seriózní práci“, nechal nás konečně dodělat tu fotku, poslal nás pryč, nastartoval traktor a odjel.

Chtěli jsme zkusit ještě jedno místo na focení, a tak mladší z učitelů v rychlosti vlezl do ohrady s kravami a udělal rychlý snímek. No, doufejme, že je nenakazil. Musím se přiznat, že od té doby se bojím chodit kolem XY- domu.

Zbytek dne už nebyl tak zajímavý a vzrušující, za zmínku stojí snad jen návštěva hořického Muzea pašijových her a pak dlouhý a ostrý pochod do Mezipotočí, kde jsme se rozloučili.

Petra Brabcová, II. ročník

PROJEKT VAGÓN

Ve dnech 14. - 18. dubna 2008 probíhal na vlakovém nádraží v Českých Budějovicích projekt věnovaný holocaustu židovské a romské komunity na Slovensku během II. světové války.

My, studenti kvinty Gymnázia Český Krumlov, jsme byli osloveni panem Borisem Vigašem z Muzea Slovenského národního povstání a projektu jsme se zúčastnili jako lektori.

Projekt probíhá ve 2 vagónech, v prvním z nich je expozice s tematickými panely, ve druhém, pocitovém, promítáme krátký film o holocaustu.

Abychom návštěvníkům co nejvíce přiblížili, jak se lidé tenkrát při transportech cítili, prohlídku otevíráme slovy: „...zažijte si na pouhých 15 minut to, co ti lidé zde před 60 lety zažili během kruté cesty do koncentračních táborů ...“. Musím podotknout, že se během našeho výkladu ani jeden z návštěvníků ve vagónu necítil dobře, dobře jsme se necítili ani my, lektori.

Všichni jsme totiž stáli ve vagónu, ve kterém se před 66 lety děly hrozné a neuvěřitelné věci. Ve vagónech původně určených pro převoz hovězího dobytka převáželi nacisté až 80 osob. Transporty často trvaly několik dnů, ba i týdnů. Převáženi byli nejen dospělí muži a ženy, ale i děti a staří lidé nad 90 let. Všichni trpěli nemocemi, infekcemi, zápachem, nedostatkem prostoru a soukromí, přes den je sužovalo horko, v noci chlad, během cesty nedostali nic k jídlu ani k pití, ve vagónech umírali staří lidé, zároveň se tu rodily děti.

Vagóny z tehdejší doby se dochovaly pouze čtyři. Ve dvou z nich stojíme, jsme dojatí, zároveň je nám úzko, když se díváme na podlahu a vidíme čtverce cca 40×40 cm, což byl životní prostor lidí ve vagónu, zároveň jsme šťastní, že žijeme v dnešní „bezpečné“ době.

Výstava se zaměřila hlavně na mladé lidi, dokumentární film o holocaustu vytvořili také mladí lidé, studenti Akademie umění v Praze. Tvoří ho výpovědi jednotlivých pamětníků, kteří přežili peklo vyhlazovacích a koncentračních táborů. Výpovědi jsou proložené dobovými fotografiemi a filmovými záběry z koncentračních táborů. Film je krátký, ale výstižný. Zvuk jedoucího vlaku, hrůzné záběry masových hrobů a zubožených těl lidí všech věkových skupin vyvolaly ve všech návštěvnících hluboké dojmy.

Během jednoho z mnoha promítání tohoto krátkého filmu se venku na perónu někdo uprostřed rozhovoru hlasitě zasmál. Krátké zasmání vzbudilo u návštěvníků vagónu nevoli, každý se nad ním pozastavil, jakoby ten smích znevažoval všechno to utrpení, jehož svědkem oba vozy byly. Když film skončil a lidé vystoupili z vlaku, zastavil se u mě jeden starší pán: „Je to dojemná a smutná výstava, ale ten smích někoho venku celé mé nadšení zkazil. Jsem jeden z těch, co tohle všechno za války zažil“. Nasadil si klobouk a odešel. Já zůstal stát jako opařený. Styděl jsem se. Styděl jsem se za všechny, kteří se neumí slušně chovat a také za všechny mladé lidi, kteří o holocaustu nemají ani tušení nebo ho mít ani nechťejí.

Každý by se měl na takovou výstavu přijít podívat. Výstava byla přínosná hlavně pro mladé lidi, ale v každém případě bych ji doporučil všem těm neonacistům a podobným stupidním „nadšencům“, aby konečně zjistili, že podporují a propagují jednu z nejhrůznějších činů v dějinách celého lidstva.

Jan Palkovič, kvinta

CO SE V DĚJEPISE NEUČÍME

(dojmy z promítání filmu a besedy o postavení církve za komunismu)

Jen málokdy se stane, aby si studenti v průběhu povinné školní akce mezi sebou nepovídali, nelistovali v časopisech a nehráli si s mobilními telefony. Při promítání filmu *In nomine patris* na půdě školy tomu tak bylo. Příčinu shledávám ve výběru mimořádně zajímavého filmu a hosta Václava Dvořáka, jehož poutavé vyprávění zaujalo všechny přítomné.

Film pojednává o číhoštském zázraku v roce 1949, kdy se v tamním kostele při mši svaté několikrát během kázání faráře Josefa Toufara pohne kříž na hlavním oltáři. Zpráva o tom se rychle šíří a o Číhošť se začne zajímat katolická církev, její věřící a bohužel i StB. Je vykonstruováno obvinění za zinscenování zázraku, na jehož konci je brutální smrt faráře Toufara na následky mučení ve vězení. Na objednávku StB je dokonce natočen propagandistický film, kde při rekonstrukci je kříž rozpohybován pomocí složitého drátkového mechanismu.

Vedlejší dějová linka filmu *In nomine patris* rozvíjí fiktivní příběh bohémského režiséra komunistického dokumentu a farářeovy „světa neznalé“ neteře.

Podle mého názoru by pro lepší pochopení souvislostí přispělo zasazení příběhu do širšího kontextu s dobou a vylíčení následků pro církev.

Po promítání následovala beseda s vikářem Václavem Dvořákem. Při poslechu jeho životního příběhu se místy tajil dech; s obdivuhodnou pamětí prokládal dramatické vypravování i humornými historkami, kterým se upřímně zasmáli lidé o více než 60 let mladší. Totálně nasazen v Říši, farářem v pohraničí, převaděčem přes hranici, zatčen Státní bezpečností - to jsou scény jako z akčního filmu; rozdíl je v tom, že to vše je skutečnost vyprávěčem podaná tak, jako by se vlastně nic zvláštního nestalo. O to silnější to zanechalo dojem.

My, dospívající mládež nejsme jen generace ignorantů (jak se občas i sami prezentujeme v reakci na morální kázání rodičů a pedagogů). Vzbuzení zájmu ovlivňuje hlavně způsob podání informací. Myslím, že spolužáky zaujala zejména syrovost a prostota vikářova vyprávění, která činila to, co říkal, věrohodným. I když hovořil o šíření lásky, což by v podání kohokoli jiného vyvolalo jen smích, v sále zůstalo hrobové ticho.

Výsledky anket a průzkumů médií ukazují, že znalosti mladých lidí o nedávné historii jsou všeobecně velmi chabé. Se zmínkami o komunistickém minulém režimu se setkáváme na každém kroku. Většinou jsou to však informace kusé a neúplné. Na gymnáziu studuji šestým rokem. Za tu dobu jsem v dějepise dvakrát detailně probral pravěk, starověk, středověk a ani jednu 20. století! Proč se moderním dějinám ve škole věnuje tak málo pozornosti?

Na závěr nezbyvá než poděkovat profesorce Šnokhousové za pořádání akcí podobného typu. Přispívají k zájmu o historii a k lepšímu pochopení současného světa. Mělo by být prioritou školy je maximálně podporovat i v časech kryjících se s běžným vyučováním. Víím, že tým kolem paní Šnokhousové dělá, co může a ještě o trochu víc.

Michal Mojžíš, sexta

MALÁ ÚVAHA O PREVENCI

(A. Strašrybková)

Když dnes ve školním prostředí pronesete slovo prevence, většině pedagogů okamžitě naskočí spojení prevence sociálně patologických jevů, těm informovanějším možná prevence sociálně nežádoucího či rizikového chování (jednotná terminologie není zrovna silnou stránkou oboru), jako by ani žádná jiná prevence, prevence čehokoliv jiného, neexistovala. Sociálně patologické jevy (sociálně nežádoucí nebo rizikové chování, chcete-li) jsou totiž ostře sledované téma, a myslím si, že nejen ve školství. Dokonce by se mohlo zdát – a mediální obraz společnosti tuto představu podporuje – že jedinci se sociálně patologickým jednáním nás ohrožují na každém kroku.

Copak se ale dá žít neustále s pocitem, že mi chce někdo škodit, ublížovat, že mě chce podvádět, okrádat? Musím počítat s tím, že když opravím prověrku tužkou, tak se najde někdo, kdo si známku vygumuje a přepíše? Musím se bát, že když se podívám žákům do sešitu, tak si tam přečtu urážky a sprosté nadávky? Musím neustále zamykat a bedlivě střežit své věci, aby mně někdo něco neukradl? Musíme instalovat kamerové systémy, abychom zabránili šikaně a ničení majetku? Určitě každý někdy udělá nějakou hloupost, já jsem ovšem přesvědčena, že absolutní většina našich studentů se nesnižuje k podvodům, že se chová slušně a váží si svých učitelů (i když zná jejich chyby, jsou to také jen lidé), že je ochotná spíše pomoci než ublížit. Zkrátka si myslím, že většina našich studentů je normálních. Proto je dle mého názoru nejlepší prevencí je normálně posilovat normální chování, normální vztahy a normální jednání. V tomto duchu se studenty pracovaly i psychologky ze Spirály v programu upevňování a narovnávání vztahů v kolektivu tříd.

Spirála je středisko výchovné péče, ze kterého k nám do třídy byly poslány dvě pracovnice (Petra a Eliška – mohli jsme jim tykat), aby vylepšily morálně sociální situaci v naší třídě. Petra s Eliškou nás hodnotily jako nejlepší třídu, se kterou se během své práce setkaly.

Víky

Psychoterapeutky se nás vlídně ujaly a uskutečnily s námi celkem pět sezení s různými akcemi. Hráli jsme hry, kde jsme své spolužáky lépe poznávali, při kterých jsme si ověřili naši spolupráci. Zajímavé bylo přirovnání třídy k lodi, na které je určitý kapitán, kormidelník... Ostatním jsme se svěřovali s naším pocitem na lodi, zkoušeli jsme na ní i organizaci, poté co jsme ji společně sestavili.

Alena

Na prvním setkání jsme se spíše seznamovali, seděli jsme v kroužku, a když jsme hráli první hru, lveťa si vyhodila koleno, což bylo tak akční, že už jsme se raději moc nehýbali. Utvořily se dvojice a každý měl o tom druhém říct základní věci, ale i zajímavosti – zkrátka co všechno o sobě víme.

Hanka

Také jsme se v kruhu bavili o různých třídních problémech a o tom, jak je řešit. Nakonec, když s námi terapeutky skončily, tak říkaly, že nemáme zase až tak špatný kolektiv a že by nad námi nelámaly hůl.

Luboš

GASTSCHULJAHR IN BAYERN

Teprve dnes, téměř měsíc po návratu z ročního pobytu v Německu, jsem se odhodlal pustit se do rozbalování zbylých zavazadel plných sešitů, učebnic a nejrůznějších suvenýrů. Hned při prvním pohledu mi bylo jasné, že nebude nijak lehké roztrdit a založit věci, které zhmotňují vzpomínky na nejintenzivnější rok mého života, který se přímo skrz mě prohnal jako rychlovlak. Dokonce i při pohledu na povolení k pobytu v Deggendorfu mi běhá mráz po zádech díky proudu myšlenek, který ve mě vyvolává jeden jediný papír přeplněný úřední němčinou.

Kdyby se mě někdo zeptal, co jsem dělal 11. září 2001, řekl bych, že nevím, ale že 11. září 2007 jsem nastupoval na Comenius-Gymnasium, což se mi vrylo do paměti navždy. Do třídy 10.c jsme zamířili dva česky mluvící „Gastschüler“, to se mi zpočátku příliš nezdálo jako dobrý nápad. Ale vzhledem k tomu, že jsem byl od přírody odváznější a vkročil jako první, přistál jsem rovnou v „kotli“ třídy, zatímco Ondra skončil u dveří, separace nás dvou byla tedy dokonalá. První den

ve škole a na internátu jsem se cítil, že se celkem chytám, všechno bylo tak půvabně nové a nepoznané. Na konci prvního měsíce jsem ale už byl v bahně ponořen až po uši. Spolužákům jsem nerozuměl a některým učitelům jsme byli dobrým terčem na malé vtípky mezi řečí (alespoň tenkrát jsme to tak viděl, přičemž plno pohledů bylo zkreslených). Jedním z mála povzbuzení na začátku roku se stala i dvě odpoledne týdně strávená na místní vysoké škole v kurzu němčiny, kde byli sami cizinci, kteří prožívali v té době neméně intenzivní kulturní šok jako my. Díky tomu, že se ho účastnili dokonce i lidé, kteří v Německu žijí už delší dobu, ale přesto zůstávají částečně pořád „die Fremden,“ jsem získal i dobrý vhled do problematiky cizinců v SRN a mohl jsem později vysvětlovat spolužákům v Sozialkunde, jak těžké vlastně je sžít se s národem uzavíraným v téměř neprodyšných skupinkách přátel.

S jazykovou bariérou se postupně lámala i bariéra přirozeného odstupu a už nebylo tak těžké jen tak si popovídat, což člověk k navázání vztahu prostě potřebuje – bez přemýšlení, bez pevného tématu. Umění Small-Talku v němčině přišlo jako vedlejší produkt k nekonečnému snažení ovládnout tento neobyčejně působivý germánský jazyk. Víkendy jsem trávil buď v klášterním internátu nedaleko od Deggendorfu (náš internát byl o víkendech zavřen) nebo

v pokaždé jiných hostujících rodinách, které nám opatřili ve škole. Zatímco Mettenský klášter působil jako katalyzátor mých prožitků díky klidu na přemýšlení a přemítání o tom, co se děje, tak výlety do německých rodin bych nazval spíš poznáváním místního teenagerského folkloru. Díky nespočtu jejich parties, které jsem absolvoval vždycky v jiném kruhu přátel, jsem postupně poznal větší část školy. To rozhodně nebylo k zahazení, protože s čím více lidmi jsem prohodil pár slov, tím méně jsem si na chodbách školy připadal cizí.

Když jsem na začátku mého psaní tak hrozil, asi byste se rádi zeptali, jestli jsem si nakonec našel nějaké kamarády. Ano, poznal jsem hlavně v rodinách lidi, s kterými si mám stále co říct a budeme se vzájemně navštěvovat, loučení se třídou bylo vcelku dojemné, dostal jsem pár dárků, Lisa upekla koláč a všichni mi podepsali a dali bavorskou vlaječku. Zároveň jsem však mnoho obětoval, včetně spokojenosti s mým životním stylem v Čechách (ten německý byl diametrálně odlišný). Za tenhle rok jsem se dostal někam trochu jinam, což mnozí asi nedokážou přijmout a stávají se „obětmi“ mého Gastschuljahru.

Takže na závěr? O Německu můžu vyprávět hodiny, ale do ročenky stačí prý A4, proto zde mluvím jen o malém výseku toho, k čemu jsem dospěl. Komu bych Gastschuljahr doporučil?

Všem, kdo mají VŮLI to zkusit. Ti, kdo se příliš bojí něco obětovat a vážou na sebe „starý“ život ocelovými lany, by se měli přestat bát a odpoutat se. Rozhodně není na místě se každý víkend hrnout do Čech za kamarády a každý třetí týden „házet maroda“ kvůli zkouškám v Čechách. Nechte si dát všechno, co vám ten rok nabízí! Nevaž se, odvaž se.

Pavel Bicek

PS: Und warum habe ich das ganze nicht auf Deutsch geschrieben? Einerseits würden es nicht so viele lesen und begreifen und andererseits sind für mich die tschechischen Worte viel KRÄFTIGER und damit kann ich besser meine Gefühle übergeben. Jeder hängt von seiner Muttersprache ab...

UKÁZKY Z PRACÍ STUDENTŮ

Studenti primy soutěžili o nejlepší vypravování. Sami si zvolili pět slov a vymysleli příběh, ve kterém uplatnili tato slova. Všem se nejvíce líbil příběh Adama Pejchala. Posuďte sami, jak se mu podařil:

Vítězná povídka - příběh na slova: **kravata, kravín, oblouk, krtonožka, lotus.**

ZÁVOD V KRAVINĚ

V kravíně se odehrává velký závod. Přijíždí i krtonožka ve svém Lotusu, má šanci vyhrát trofej nejlepšího závodníka v hmyzí říši.

Má však velké konkurenty: roháče s jeho Ferrari a tesaříka se Škodou 120. Závodníci se připravují na startovní čáru. Ozve se rána a závod začíná.

Roháč jede jako první a krtonožka za ním. Ale co se stalo? Tesaříkovi se nerozjelo auto, rozbil se mu motor hned na startu. Závod ale pokračuje dál. Krtonožka se snaží roháče dohonit, ale ten jede jako o život. Projíždějí pod nebezpečným obloukem. Oba vyjíždějí z oblouku a krtonožka je v čele. Blíží se cílová rovinka. Poslední zatáčka. Pohroma! Roháč naboural do kravaty a ulomil si roh.

Krtonožka projíždí cílovou čarou. Všechny krtonožky slaví a jásají: „Hurá, hurá, hurá,“ a nejvíce sama vítězná závodnice krtonožka.

*Adam Pejchal, prima
vyučující M. Pfeifferová*

ROZLOUČENÍ S OKTÁVOU

Se svojí školou se letošní oktávani rozloučili důstojně – 12 významných maturitním vysvědčením určitě není špatná vizitka třídy. Součástí maturitní zkoušky z českého jazyka stále ještě je klasická slohová písemná práce. Za sebe musím říci, že z mnoha důvodů patřím k jejím obhájcům. Asi nejdůležitějším argumentem je smysluplnost této práce. Studenti musí dokázat, že rozumí zadanému tématu a že se k němu dokáží vyjádřit požadovanou formou. Jsem si jistá tím, že právě tímto způsobem se nejlépe prověří úroveň středoškolsky vzdělaného člověka.

Téměř každý rok jsem ve svých příspěvcích do Výroční zprávy uveřejňovala ukázky slohových prací svých studentů, tak jak odpovídaly jejich věku - počínaje kratičkými deníky z cest, přes reportáže z literárně-historických exkurzí, recenze filmových představení až po povídky inspirované četbou klasiků. Následující úryvky z maturitních prací jsou tedy logickým uzavřením osmiletého studia letošní oktávy. Při výběru ukázek jsem byla vedena snahou doložit zvládnutí jednotlivých funkčních stylů a slohových útvarů, protože právě to nám ukládají osnovy gymnázia. Nejsou tu proto jen práce výborné. Pokud čtenář uhodne slohové útvary, které byly v letošním roce zadány, znamená to úspěch pro obě strany

PhDr. Jana Dvořáková, vyučující češtiny, TU oktávy

Cape Clear Island je místo s podivnou schopností člověka během několika dní prostoupit a ještě dlouho z něj pak dýchat. Ne vždy je ale možné to pocítit – je třeba přijít připravený a prohlédnout dojem bezvýrazné šedosti dnů.

Samotná zeměpisná poloha dodává tomuto ostrůvku zvláštní atmosféru. Z přístavního městečka Baltimore vyráží dvakrát denně loďka (pokud tedy přeje počasí), proklíčkuje mezi několika ostrovy, na které můžeme zamávat nanejšť rackům, a po necelé hodině se přiblíží k poslednímu z nich, k nejjižnější výspě Irska. Mnohametrové útesy ohlované časem a mořem až na kost, vroubí takřka celý ostrov prstencem zpěněné tříště neschopné klidu, se přeci jen smilovaly a ustoupily kamenité mělčině, přístavu. Odtud vedou všehovšudy dvě cesty a já už vím, že se jedna druhé zakousne do ocasu v nekonečném běhu kolem několika málo stavení.

Čas se zde přeměnil v med, v němž jednotlivé bublinky zachycených dní plují beze spěchu, slévají se a přeskupují, jako by nezáleželo na tom, co bylo dřív a co teprve přijde. Tady není kam chvátat, žádná práce neuteče. Co se nestihne dnes, stihne se zítra. Možná....

.....

Do okolí domků se přesto zoubek času pomalu zahryzává. Harampádí podél zdi postupně přibývá a mění se v jednolitou hmotu porostlou rzí. Domorodci se vyznačují neobyčejnou láskou ke starým, vysloužilým, rozbitým a pokud možno už nepoužitelným předmětům

.....

Jedno místo se mi vrylo do paměti s nečekanou silou. Skrz trnitý porost, přes zídky a elektrické ohradníky jsem si našla cestu na nejvyšší bod ostrova. Vítr mi až bral dech, když jsem se postavila vedle větrné elektrárny, hrdě čnící vzhůru s jednou lopatkou ulomenou a zbylými dvěma navždy zastavenými. Na severním obzoru se rýsovala irská pevnina a několik ostrůvků, na kterých hrál vítr s mraky stínové divadlo. Na jihozápadě se ve vlnách blýskala drobounká špice majáku na skále Fastnet Rock, jež noc co noc přehlíží svým bdělým okem širé moře a stěží si všimne zelené tečky Cape Clearu. S pohledem k jihovýchodu jsem však pochopila, jak to vypadá na konci Světa. Na jihovýchodě totiž není nic, jen zaoblený modravý horizont splývající s nebem.

Přes všechnu tu osamělost, přes kopice haraburdí a určitou laxnost čpící ze všech činností: toto je místo, na které – pokud bych tu neměla žít- se musím alespoň vrátit.

Sundal kameru z ruky, rozhlédl se, a když nikoho neviděl, schoval ji pod mikinu. V duchu děkoval tátovi, že když ji před půl rokem vybíral, myslel hlavně na velikost. Obešel roh budovy a na pravé straně ulice už na něj svítil známý nápis. Hlídal si krok, aby nešel ani pomalu, ani rychle. Nechtěl být nijak nápadný. Adrenalin už se mu začal vyplavovat do krve. Byla to dobrá hra.

Hlavním vchodem prošel ještě klidný. Věděl, že tady nikdo nehlídá ani nekontroluje. Snažil

se tvářit přirozeně a sebejistě, prostě jako obvykle. Ale neubráníl se syndromu všech, kteří se chystají porušit pravidla. I on měl nejasný pocit, že právě dnes se na něj lidé dívají častěji a delšími pohledy než obvykle. Nevěděl o tom, neporušoval pravidla často a už vůbec ne plánovaně. Byl obyčejným studentem na obyčejné škole. Proto začal být nervózní a nesmyslně začal přemýšlet, kdo všechno se o jeho plánu dozvěděl.

.....

Vybral si nejvyšší řadu, aby byl co nejméně na očích. Táhle to je, mezi tou maminkou s dítětem a dvěma, co mají oči jen pro sebe. Víc už si přát nemohl. Usadil se na místo a teprve teď z něj opadlo napětí a zaplavil ho příjemný pocit téměř hotové práce. Už doma si kameru přichystal tak, že přelepil všechny informační diody. Neměl potřebu na sebe upozorňovat. Vytáhl ji zpod mikiny a nenápadně postavil na opěrku na straně maminky s dítětem, tedy vpravo. Zhruba ji nasměroval a přitom ji stále zakrýval pravou rukou. Konečně skončily upoutávky a on zmáčkł tlačítko REKORD. Pohodlně se opřel v sedačce a nechal se vtáhnout do děje. Přece si ho nenechá zkazit nějakou sázkou, docela se na ten film těšil. Ušklíbl se, když si vzpomněl, jak to všechno začalo.

.....

Crrrrrrr.

“Jdi otevřít, já tady zrovna krájím cibuli!”

Já zase píšu úkol na zemák, pomyslel si a zvedl se od počítače. Hlavou mu pořád běžely AIDS a Afrika, když otevíral dveře.

“Dobrý den, tady kriminální policie České republiky. Z vaší IP adresy byl na internet nahrán osah porušující autorská práva. Tady je povolení k domovní prohlídce a zabavení veškeré počítačové techniky.”

Nevěřicně zíral na tři policisty v černých kombinézách, jak překročili práh jeho pokoje. Co se děje, proboha?

Z kuchyně se ozval polekaný hlas jeho matky. Jakmile policista uviděl počítač, okamžě ho vypnul a začal otevírat skříň.

“Můžete mi říct, o co tady jde?” snažil se působit sebevědomě.

“Přece sem nemůžete jen tak vtrhnout a sebrat to. Psal jsem něco do školy a teď je to kvůli vám”

“Hochu, tady někdo spáchal trestný čin a my jsme kriminálka,” nepříjemně se usmál.

Hlavou se mu hnaly divoké myšlenky, když sledoval, jak policista vkládá harddisk a kameru do igelitových obalů a lepí na ně čísla. Snad ne ten film!

.....

“Obžalovaný pane Nováku, byl jste shledán vinným a budete odsouzen ke dvěma rokům pomíněného odnětí svobody a náhradě škody ve výši půl milionu korun.”

Sklopil pohled k zemi. Vždyť Byla to jen hra.

Proč lidé pomlouvají a co jim to přináší?

Důvodů může být několik. Buď někdo nemá život dostatečně pestrý natolik, aby dotyčného uspokojoval, a tedy hledá něco, co by ho pestrým udělalo, a nebo pomluva může sloužit jako prostředek sblížení lidí či vytvoření jakéhosi přátelství, v tomto případě spíše spojení
.....

Myslím, že pomlouvání by mělo být zakázáno. Ti, kteří pomlouvají, většinou buď ani neznají osobně člověka, o němž dávají kolovat nelichotivé zprávy, anebo nejsou dostatečně obeznámeni se situací, kterou zachytí a hodnotí ji. Jak tedy potom mohou soudit onoho člověka, jak mohou vytvářet závěry o jeho rodině? Na základě jedné události? O jídle, které jsme neochutnali, nemůžeme říci, jestli nám chutná nebo jestli je špatné či přesolené. Tak proč tvrdíme o lidech, které dobře neznáme, že jsou nemyšlení, hloupí nebo neupřímní? Pomlouvační lidé si často ani neuvědomují, jaké může mít jejich konání dopady.

A jací tito lidé doopravdy jsou? Šedivé myši, které nejsou ničím zajímavé, malí človičkové, jež se léčí ze svých komplexů a připadají si důležitější, když mohou rozebírat život někoho, komu často nesahají ani po kotníky. Neuvědomují si, že se pomlouváním vlastně ještě více ponižují. Na druhé straně jejich oběti mohou být morálně ještě výš – v případě, že tyto lidi a jejich pomluvy neberou vážně.

V dnešním světě jsou pomluvy zřejmě "in". Jak jinak si vysvětlit stále rostoucí popularitu bulvárních deníků, které jsou na šíření pomluv založené? Ale kam to povede?

Svět jako jedna velká pomluva, díky níž bude život jako přeměna komára ve velblouda? Upřímně věřím, že ne, ale i když – kdo ví

"Ale co Vás nemá, ten to nemůže nikam dotáhnout! Vždyť se na něj podívejte, on je takový"

Aha! A máme problém.

Řekne snad učitel o žákovi, ke kterému má averzi takovou, že skoro skuhrá, že ho vede havran?

A ještě k tomu skuhrající? A k tomu všemu ke zdechlině? Vidíte, neřekne. Možná – kdo chce kam, s tím také schází, ale žádný havran se rozhodně nekoná. Ne snad proto, že by se mu žák nezdál dostatečně způsobilý a vhodný k dosažení oné zdechliny, nebo nejlépe zdechnutí, ale prostě proto, že čeština toto přísloví nezná, a proto ho nezná ani učitel, a tak se oba místo prosté, drzé, ale promyšlené pravdivosti našeho havrana ohánějí koláči s utrženým uchem.

Jak by černý opeřenec pomohl duchodcům, kteří, ač nemají ani ponětí o své ironické podobnosti s havranem, skuhrají nad cenami, moderními technologiemi, neurvalou mládeží a snad i modrou oblohou. Vždyť kredit zdechlého starce by u jeho vrstevnic (a nejen u nich) vyletěl mnohem rychleji než havran. kdyby při obvyklém bédování u supermarketu přirovnal dnešní mladou generaci poblázněnou internetem k poutníkům, kteří se v nesnázích vydali za havranem a našli smrt, v nejhorším případě dokonce svou.

Zamyslím-li se nad původem přísloví, drobná asociační úvaha mě neomylně odšplouchne od všedních problémů ke globálnímu pojetí cesty ke zdechlině. Když malý muž v čele velké země prohlásil, že jiný, o něco větší muž v čele o hodně menší země má kdesi v poušti (snad nad ní se supy kroužili i havrani) velmi velké prskavky, bylo těžké mu ze strachu nevěřit. O něco větší muž už nežije.

Prskavky malý muž nenašel. Šlo mu skutečně o ně? Nebo jen skuhral kvůli prázdné nádrži svého obřího havrana. Mrtvých poutníků je už ale trochu moc.

Na střední škole jsem měl tři sny - získat kreativní práci, mít dost peněz a pracovat a žít kdekoliv na světě. V místech, kam se rád vracím, i těch, která toužím poznat.

Velbloudí kopyta se propadají do měkkého písku a karavana - atrakce pro turisty - pomalu opouští zaparkovaná Mitsubishi. Vidím siluety asi dvaceti dvouhrbých zvířat a jezdců s šátky na hlavě proti západní obloze, jejíž temná modř neodvratně ustupuje novému dni. Slunce opouští svůj úkryt ve vlnách Zálivu a jak se vydává na svou pouť vzhůru podél nádherných křivek Burj-al-Arab, zalévá bílý beton umělého ostrova ve tvaru palmové koruny zlatavým klidem. V takových chvílích mám pocit, že sem patřím, že právě tady jsem doma. Naléhavý tón ze vzdálené mešity mě probere ze snění. Místní Arabové a gastarbeiteri z Pákistánu vytáhnou koberečky k první ranní modlitbě. Za několik okamžiků se šejkova chloubna začne probouzet, z komína naftové elektrárny na obzoru se vyvalí oblak černého dýmu a bulváry budou ucpány auty.

Procházím kolem přetížené křižovatky a na zlomek vteřiny ucítím Itálii. Když však vzduchem prolétnou první arabské kletby od mladých řidičů s šátkem na hlavě, uvědomím si, že ne stařícké Maranello, město Enza Ferrariho, ale právě Dubaj se pyšní největším počtem rudých aut s koňskou siluetou ve znaku na tisíc obyvatel. Sanitka se marně proplétá zácpou k prvním nehodám. Vzpomenu si na doktorku Němcovou, kterou jsem včera navštívil v největší dubajské nemocnici. Vzpomenu si na svého instruktora autoškoly, jenž by se při pohledu na zdejší řidiče asi zhrozil. Těším se, až vyzvednu v hotelu zavazadla, udělám cestou pár posledních fotografií a po měsíci v Emirátech se vydám na letiště.

Zaparkuji pod hradem. Zrcadlovku Pentax ani nevytahuji z auta, fotek Krumlova mám tisíce - tohle město se od mých devatenácti let, kdy jsem odešel, prakticky nezměnilo. Přibýlo osmnáct jamek golfového hřiště, padesát metrů nového bazénu a přestěhovalo se unikátní, leč ošklivé otáčivé hlediště přírodního divadla. Projdu se po žulové dlažbě a skončím tam, kde vždycky. Tlumený džez se ozývá potměným terakotovým interiérem kdysi mojí oblíbené, dnes mojí kavárny a možná šestnáctiletá gymnazistka přináší šálek kávy Illy. Espresso voní úplně stejně, jako když jsem sem chodíval po škole kreslit. Hlas Elly Fitzgerald a saxofon Milese Davise mě opět uvrhnou do snění, když zavane teplý vzduch od dveří a vstoupí Jirka, můj starý přítel a dnes vedoucí téhle kavárny. Vzpomínáme, jak jsme sem jeden po druhém

během jediné hodiny přivedli tutéž slečnu, sedli si ke stejnému stolu u okna a objednali stejné latte macchiato a espresso. Chudák majitel kavárny tehdy nevěděl, co si má myslet...

Odpoledne se chýlí ke konci a vypůjčený Lexus se dvěma věčnými kluky na palubě vyráží na jih, kde už čekají další dva členové posádky. Čeká nás víkend na jachtě . Skoro bych zapomněl, jaké to je. Vzpomínám, jak jsem poprvé brázdil Lipno na plachetnici tátova známého. Byla zima, foukalo, motor odmítal službu, takže jsme skoro nezajeli do mariny, ale ten pocit, když se nafoukne plachta, loď se nakloní a kýl prořizne dosud téměř klidnou hladinu, mě fascinoval.

Nebe nad jezerem a voda v něm se zbarví do oranžova a sluneční kotouč začíná své každodenní námluvy se šumavským masívem. Příliš nevnímám, jak chladne vzduch a s ním moje ruka na kormidle. Vypadávám z větru, upozorní mě Adam, a z kajuty se ozve něco o horkém grogu.

*T. Indrová - **líčení**, J. Hermann - **povídka**,
V. Tomková – **úvaha**, M. Černý – **fejton**, T. Turek - **líčení***

UKÁZKY Z PRACÍ STUDENTŮ

STUDENTKY GYMNÁZIA ČESKÝ KRUMLOV VYHRÁLY ZÁJEZD DO ANGLIE STUDENTS FROM OUR SCHOOL HAVE WON A TRIP TO ENGLAND THIS YEAR

Our students in lower classes regularly use the R&R magazine in their English lessons. It is quite attractive for them - there are interesting articles, new information from the world of culture, music, sports, foreign countries. They can also practise conversation, read comics and know a lot of other countries people lives, do quizzes, crosswords .

In April there is a special competition for them connected with doing a project on a certain topic. Students can win thirty interesting prizes and the best one a trip to England.

This year students could choose one of eight topics about the USA. It is pity not many students wanted to take part in it.

Kateřina Duspivová - class kvarta - and her sister Tereza - class sekunda - started to work on their projects. Kateřina drew an interesting map of the USA and marked areas where special and endangered animals live. Tereza chose two famous Americans - Louis Armstrong and Neil Armstrong and wrote about their interesting lives.

Kateřina was the best of all students from our country and won a trip to England. Tereza's project was found as a very interesting and she got a nice prize.

Our congratulations to both of them and thank for their really good projects. I hope they may be a good example for the others and next year there will be more students working on the projects. Even they do not have to win but working on a such project and practising their English is really a good experience.

M. Pfeifferová

TRIP TO ENGLAND

This year I have won a competition organized by the English magazine R&R and I have got a prize – a visit to England. I went to England in May with my sister. The trip was perfect. I saw a lot of beautiful things, places and monuments.

We left home on Monday at 18 o'clock. We travelled across Germany, Belgium and France. We went from Calais to Dover by ferry. The voyage was long and drudging. We arrived to Dover on Monday afternoon.

First we went to the Dover castle. We saw a very old lighthouse and an exhibition there. Then we went by bus to Canterbury, where we saw the famous gothic Cathedral. In the evening we went to London, where we stayed in an English family by an old couple. They were very friendly.

We visited submarine aquarium and smuggler caves on Tuesday in Hastings. It was raining, but we didn't mind.

On Wednesday we went to London, where we saw some famous London monuments such as Buckingham palace, Trafalgar square, Westminster Abbey, etc. We enjoyed the

London Eye, too. The weather was very hot that time. In the afternoon we went by double-decker bus to the museum Madame Tussaud's. It was great and the best experience.

In the evening we ate typical English meal – fish and chips and it tasted delicious.

On Thursday we went to Greenwich, then we went by elevated railway to the City of London. We could admire the Bank of England, St. Paul's Cathedral and the Tower Bridge. We took a

lot of photos – especially with policemen. We went to HMS Belfast (It's a battle cruiser.) and our last visit was the Tower of London.

In the evening we got in the bus. We travelled through the tunnel from Folkestone to Calais, then we came back through France, Belgium and Germany to the Czech Republic. Next day in the afternoon we arrived back home.

I've already been to England before, but this trip was absolutely better. We enjoyed it! It was well organized and we learnt a lot of new facts about England.

Kateřina Duspivová, kvarta

ENGLISH LANGUAGE ESSAY

At the end of their four, six or eight years at our school, students have to write a foreign-language essay. The rules are simple: they can bring a dictionary, they are given the choice out of 5 titles and then they have about 120 minutes to come up with a good idea and write a well-structured essay showing their skills in grammar, vocabulary and style.

What follows is one of the better examples of this year's essay exams. The title chosen by the student is a quotation by Naomi Klein, a Canadian journalist and author who is very critical of neo-liberal globalisation.

AMERICA IS NOT A HAMBURGER (Naomi Klein)

What is the first idea that comes to your mind when you hear this word? Just close your eyes and imagine. Is it Hollywood? Famous film stars? Pop art? Terrorists? Or even George Bush? Yes, you are right. But I guess that most people would think about hamburgers and Coca-Cola. It is logic, because the biggest fast foods all over the world, that are selling hamburgers,

cheeseburgers, chickenburgers and whateverburgers, have their origin in North America – especially in the United States. So, is it just a big hamburger that lies on the piece of land between the Pacific and Atlantic Ocean? I do not think so. I must say I agree with Naomi Klein. America is NOT a hamburger. It is a pizza with thousands of colours, spices and tastes.

In fact, most Americans do not eat hamburgers as much as we think. They rather prefer pizza, which is nowadays the most popular fast food in America. See for example the incredible success of Pizza Hut, which spread the globe – even the Czech Republic (well, not all, so far only in Prague). Americans love pizza, because it is cheap, it is easy to buy, easy to serve and the quickest to eat. The last one is the most important, because Americans do not have time. They eat pizza as often as they can. Pizza with ham, cheese and tomatoes, pizza with garlic and onions, pizza with tuna and basil, pizza with pineapple, pizza with chocolate, pizza for breakfast, pizza for lunch, pizza for dinner and pizza before sleeping, All around and forever. Now you can see that the hamburger is out and pizza is the winner.

As I said at the beginning, a pizza full of colour, spice and taste. A huge number of immigrants has come to America over the years and they are still coming. For example, our neighbours, the Slovaks, are going mad about moving there. One of my friends is pregnant at the moment and she wants her baby to be born in America. If this happens, the baby (and the mother) will automatically become a citizen of the United States. Other Slovaks and Poles do this in a similar way, most of them having an American dream in their heads. Personally, I do not think that America, with its teen killers, its actual politics and silly strategy, is the best place to live. But back to immigrants. America is full of them and they are from all over the world. I do not know when exactly, but in the past century there was a theory about a melting pot. Sociologists thought that all immigrants would create a common, new culture and, because of it, would lose their own culture. Fortunately, the theory was wrong and what happened was a mosaic. All immigrants mixed together, but at the same time kept their origin and culture.

So now you can see the variety of pizza as the variety of American immigrants. Chinese with their red dragons in the streets are like tomatoes. Greeks are like fresh shrimps. Italians look like a pizza Margherita. Latinos are as spicy as chilli peppers. Farmers from Slovakia represent artichoke and spinach. British people are classic, so they would be ham. And the Czechs? Mushrooms, of course, because we are one of few nations that go mushrooming every autumn. America simply cannot be an ordinary and boring hamburger.

Katka Svobodová

NĚKDY MÁM HROZNOU CHUŤ SE UČIT, ALE NAŠTĚSTÍ SE UMÍM OVLÁDAT

Přijde to jednou za čas. Nečekaně, bez ohlášení, jako blesk z čistého nebe. Je to tady! Ta chvíle, kdy mám nutkání otevřít sešit či učebnici.

Ovládám se. Hledám nějakou aktivitu, která by mě přivedla na jiné myšlenky. Ale chuť učit se se stává stále silnější! Najednou mám pocit, že se mi rozskočí hlava. Dokonce se mi začínají třást ruce. Snažím se to zastavit, ale ta hrůzostrašná myšlenka mě neopouští.

„Nebylo by špatné na něco se podívat,“ říkám sama sobě. Mám na to dokonce i náladu. Mohlo by mi to „lézt do hlavy“. Ale...ale přeci se nebudu učit jen tak! Z ničeho nic! Mohu si přeci najít něco jiného na práci. Jenže ta učebnice, co leží přede mnou na stole, náhle ožívá a křičí na mě pisklavým hlasem, ať ji vezmu do ruky a začnu se učit. Třeští na mě svoje krvavé oči a zběsile huláká: „No tak! Popadni mě a pojď se učit! Zrovna tobě to neuškodí!“ Možná má pravdu. Někteří moji spolužáci se jistě učí průběžně a evidentně pak mají menší potíže s prospěchem. Možná to opravdu není tak nenormální mít pocit, že právě teď je ta správná chvíle zasednout k učení. Třeba by to mohla být dokonce zábava dozvědět se něco nového.

Náhle se svých myšlenek zděším! Popadne mě panický strach z něčeho nového a neznámého! Nechci přeci trávit odpoledne se zabořenou hlavou v učebnicích. To se ke mně prostě nehodí! Nemohu jen tak zahodit život lajdáka a lenocha. Nechci rázem patřit mezi ty, kteří berou školu a svoje výsledky v ní smrtelně vážně. Ale ta chuť začíst se do sešitů stále sílí. Opravdu mám pocit, že ten nátlak nemůžu vydržet.

Ano už to tak vypadá! Podlehla jsem té nečekané chuti, která mě tak podle překvapila ve slabé chvíli. Už držím v rukou sešit a otevírám ho. Sice velmi pomalu, ale přece. Když rozevřu desky, cosi odtrhne můj zrak od popsaných řádek. Něco tu bliká! Skutečně je to tak. Pootáčím hlavu k monitoru počítače. Promnu si oči a nemohu si nevšimnout, že počítač hlásí NOVÉ PŘIJATÉ ZPRÁVY. Už je to tak. Nejspíš jsem vysvobozena. Někdo něco (jistě moc důležitého) potřebuje. Na učení mi bohužel opět nezbyl čas.

*Anna Řepová, 11.b
vyučující Vlasta Dvořáková*

KURZY A JINÉ AKTIVITY

TĚŠÍ MĚ, JÁ JSEM ČECH ANEB „JETZ HABEN WIR FREE TIME“

V září minulého roku se II. ročník Gymnázia v Českém Krumlově zapojil do výměnného pobytu se slovinskými přáteli ze Sloviny Gradce. Hostitelé byly nejdříve slovinskí studenti.

Ještě dnes před sebou vidím každou scénu z pobytu ve Slovinsku včetně toho, když s tímto nápadem přišla naše třídní profesorka a na její otázku: „Chtěli byste se zúčastnit výměnného

pobyty?“, se zvedl les rukou. Než začnu popisem toho, co jsem vlastně všechno dělali a zažili, musím se napřed zmínit o tom, že výměnný pobyt a tzv. freundschaft se zahraničními studenty je přes svoje veškeré plusy i mínusy věc nesmírně poučná a plná zkušeností.

Teď už ale ke Slovinsku. Pětihodinová cesta autobusem probíhala hladce, jen nálada se s každým ujetým kilometrem neustále měnila z prvotního klidu po neskutečnou nervozitu a výkřiky obav „Já chci domů!“ A to jsme ještě nevěděli, co nás čeká! Prvním silným zážitkem byla „ulička slávy“, kterou jsme si prošli, jen co jsme vylezli z autobusu. Pak následovalo jen rozdělení do rodin a dál jsme všichni byli ponecháni napospas cizímu člověku a jeho rodině. Po celý zbytek dne mě provázela nervozita a jazyk jakoby zdřevěněl v ústech mezitím, co jsem se snažila vypočítat věty typu jak se jmenuji a kde žiji. Pro mého hostitele nebyl problém konverzovat jak v němčině, tak v angličtině. Myslím, že moje učitelka němčiny by mě po tomto odpoledni asi nechala propadnout. Neskutečným uklidněním a navrácením do reality pro mě byla až ranní cesta autobusem, kde jsem se setkala s několika svými spolužáky, kteří na tom byli obdobně. První den byl tedy za námi a musím konstatovat, že od toho prvního rána čas vysloveně letěl. V pondělí vzájemné seznámení tříd a prezentace (ve které nás mimochodem Slovinci převálcovali), prohlídka Slovinj Gradce a volno. V úterý byl naplánován výlet do hlavního města Lublaně a hradu Bled, který se nezrušil ani přes neustále trvající prudký déšť. Samotný Bled i Lublaň byly nádherné, ale v dešti, promočení a s blesky, které kolem nás neustále lítaly sem a tam, jsme si je bohužel dostatečně vychutnat. Lublaň jsme jen tak proběhli a o Bledu ani nemluvě. Cestou zpátky nás dostihly povodně, kterým jsme naštěstí o vlas ujeli. Ve středu nás čekaly workshopy: pečení chleba, bylinkářství, skládání papírových vlaštovek, výroba šperků. O jejich zajímavosti si uděláte obrázek sami. Ve čtvrtek nám počasí vynahradiť vše, co zkazilo v předešlých dnech. Výlet k jednomu z 38 km slovinského pobřeží byl opravdu náhradou za vše. Nejen, že jsme se jako správní Češi těšili k moři, ale počasí se tak vydařilo, že jsme si, sedíce na pláži se sklenkou coca coly, připadali jako v nebi. Lepší závěr náročného týdne jsme si ani nemohli přát. A pak přišel pátek a s ním loučení a vyměňování adres a e-mailů, nekonečné objímání a pak troubení pana řidiče, které bylo signálem odjezdu a odloučení. Ale ne nadlouho.

Teď tedy sedím doma, necelý měsíc poté, co se s námi Slovinci rozloučili před našim gymnáziem. Jak vypadala výměna v našem podání? Je třeba říci, že program byl velmi podobný, prý je už zajištěn, a proto se radikálně neměl měnit. V neděli krátké uvítání (všichni jsme se bezpečně poznali) a odjezd domů. V pondělí dopoledne uvítání panem starostou, poté naši paní ředitelkou ve škole a prezentace fotek ze Slovinska (ve které jsme tentokrát zabodovali my). V poledne byl v Krumlovském mlýně uchystán slavnostní oběd, který reprezentoval českou kuchyni. Se smutkem konstatuji, že jsme se výbornou česnečkou, výpečky se špenátem a borůvkovými knedlíky jako dezert Slovincům ani za mák nezavděčili. Pak naši přátelé dostali volno a my šli nacvičovat večerní kostýmovanou prohlídku městem. Tak moc jsme nacvičovali, až z toho začalo, jak jinak, pršet a naše takřikající eso v rukávu jsme v půlce museli přerušit. Škoda, ještě teď si pamatuji svůj anglický text začínající slovy: „Hey you...“ V úterý nám déšť zase zhatil plány. Dopolední prohlídka zámku se sice konala,

ale výlet na Klet' v takovém počasí nebyl možný. A tak jsme šli kam? Do hospody na kulečník (Slovinci byli konečně nadšení). Ve středu se počasí umoudřilo, a proto se povedl i výlet do Prahy. Prošli jsme trasu z Hradčan po Staroměstské náměstí, a pak jsme našim přátelům umožnili to, po čem celou dobu tak toužili - nakupování. Když jsme se pak srazili u sochy sv. Václava, nesl si každý v ruce nějakou tu taštičku. Ve čtvrtek zbývaly jen workshopy. Cituji z nabídky: karate, čajový obřad, letecké modelářství, malování na sklo, výrobky z drátků a korálků...a večer závěrečná „párty“. Uf!

Již se vše chýlilo ke konci. Až poslední večer se mi mého hosta Aleše podařilo utahat, že ani neměl náladu přijít domů v jednu ráno. V pátek se historie opakovala: prolézt všechna krumlovská muzea a pak už jen nekonečné loučení, objímání, výměna adres, slzy a úsměvy. I slovinský řidič musel nenápadným zatroubením ukončit to trápení. Slovinci se nalodili a nám spadly kameny ze srdcí. Zvládli jsme to! Tak třeba zase příště. Všechno nemusí končit dvěma týdny vzájemného poznávání ... může to být poznání na celý život. Ale hlavně, obrovská zkušenost.

Petra Brabcová, II. ročník

SPORTOVNÍ KURZ SEPTIMY

Celý sportovní kurz byl rozdělen do tří částí. V první části jsme strávili tři dny sjížděním Vltavy na palubě nafukovacích raftů, v druhé části jsem vyjeli na jízdních kolech po úpatí Kletě a na závěr jsme si vyšlápli do Vyšenských kopců.

Na startovní soupisku bylo zapsáno šestnáct řádně přihlášených závodníků, kteří se v pondělí rozdělili do čtyř skupin, které tvořili jednotlivé posádky raftů. Po zapůjčení raftů, konví, vest a samozřejmě pádel byla 9.6.2008 ve 13:00 středečního času odstartována první etapa z Vyššího Brodu do kempu Na pískárně. Start etapy byl doprovázen silnou průtrží mračen, která se vzápětí změnila ve slabší, leč až do Rožmberku nad Vltavou nás trápil nepřetržitý déšť. V první občerstvovací stanici v Rožmberku si závodníci objednávali horký čaj a „výživné“ smažené pokrmy, které doplnily síly všech účastníků k závěrečné části první etapy do kempu Na pískárně. Cíl spatřily všechny čtyři posádky plus pořadatelský raft kolem osmé hodiny večer.

Druhá etapa odstartovala druhého dne v 9:45 a pokračovala dále po proudu Vltavy až do Zlaté Koruny, kam dorazily opět všechny posádky přibližně v šest hodin téhož dne. Závodníci byli ubytováni na prominentním levém břehu v areálu zlatokorunského kláštera.

Ráno před startem poslední etapy došlo k přeskupení posádek a také bylo ředitelstvím závodu zvažováno zrušení poslední rychlostní zkoušky vzhledem k nepříznivému počasí. To se však nakonec umoudřilo, a tak došlo pouze k posunutí startu z 9:30 na 10:00. Do cíle v Boršově nad Vltavou opět dorazily všechny posádky a k radosti ředitelství závodu s kompletní výbavou zapůjčenou pro tuto část.

Cyklistický výjezd odstartoval v 10:00 před Českokrumlovským gymnáziem a trasa vedla skrz Dobrkovice do Červeného kříže, kde byla naplánovaná první občerstvovací stanice. Odtud etapa pokračovala stoupáním do úpatí Kletě a následným sjezdem zpět do Lazce, z nějž se celý peloton přesunul do cíle etapy ve Vyšném u sídla CHKO.

Poslední část byla odstartována v pátek v 9:30 opět před Gymnáziem Český Krumlov. Pěší pochod byl situován do prostoru Vyšenských kopců a trasa vedla po naučné stezce. Cíl této etapy opět spatřili všichni startující.

Celý sportovní kurz bych závěrem zhodnotil jako velice pěkné zakončení sportovního roku 2007/2008 třídy 12.A.

Petr Syrový, vedoucí kurzu

TŘEBOŇSKO A NOVOHRADSKO

Vždycky jsem si myslela, že ta nejkrásnější krajina, kterou jsem dosud viděla, je Šumava a že se jí nic nemůže vyrovnat. Když jsme ale společně se třídou v říjnu navštívili Novohradské hory, musela jsem změnit názor. Vlastně je to z Krumlova blíže než na Šumavu a autobusem jsme byli na místě v Terčině údolí za slabou hodinku, což bylo příjemné. Pro mne prvním velkým překvapením byl krásný vodopád, který sice vypadá jako zcela přírodní, ale je umělým lidským dílem. Trochu přšelo, ale i přesto jsme udělali malou procházku po údolí, kde je krásná, neporušená příroda. Nedaleko Nových Hradů stojí půvabná tvrz Žumberk. Tam jsme byli autobusem za pár minut. Další zastávkou bylo samotné městečko Nové Hradky, kde jsme navštívili kovárnu a viděli staré řemeslo, se kterým se člověk moc nesetká. Den jsme zakončili v Borovanech, které nám poskytly příjemné ubytování v Borovanském mlýně.

Spalo se tak dobře, že se nám ráno ani vstávat nechtělo. Ale čekala nás Třeboň. Po Krumlově prý nejhezčí jihočeské město. Vždyť také obě města patřila jednomu rodu Schwarzenberků. A tak jsme navštívili jejich hrobku nedaleko rybníka Svět. Nejvíce se mi ale líbil zámek Třeboň. V zahradě tam mají krásné pávy a ještě krásnější cizokrajné dřeviny. Okolí Třeboně je vůbec úplně jiné než Krumlovsko. Krajina je víceméně plochá a je tam mnoho rybníků, kterými je kraj proslaven. Navštívili jsme rezervaci Červené blato. Rašeliník, rojovník bahenní, borovice blatka, vložyně, je to, co uvidíte právě tady. Ze všeho jsme byli tak unaveni, že jsme museli navštívit lázně Aurora a zaplavat si v bazénu.

Ale tou skutečnou relaxací byl až treboňský pivovar Regent. I když bylo víc teorie než praxe, protože ochutnat pivo nám nedali. Prý jsme ještě moc mladí. Tak snad za pár let se podíváme do Třeboně znovu a praxe bude více než teorie.

Anežka Pouchová, tercie

DRUHÝ ROK NA GYMLU

Ve školním roce 2007-2008 jsme toho zažili opravdu hodně. Pět dnů jsme se procházeli po Šumavě, kde jsme dohromady nachodili kolem 75 km. Pan profesor Kneifl a p.p. Wohlgemuth nás opravdu nešetřili, ale i tak byl tenhle výlet jedním z nejlepších, jaký jsme kdy zažili. Dalších pět dnů jsme zase lyžovali na rakouském Hochfichtu, odkud všichni odjížděli díky skvělým instruktorům jako zdatní lyžaři a navíc bez zranění. Zúčastnili jsme se hned několika

sportovních soutěží, kde jsme se vždy dokázali velmi dobře umístit. Například v atletickém Poháru rozhlasu se děvčata umístila na 2. místě a chlapci na 4. místě v konkurenci 17 škol okresu!!! Společně jsme se pak zúčastnili krajského kola v softbalu, kde jsme sbírali cenné zkušenosti (dostali jsme nakládačku ☺). Spolu s paní p. Kodýmovou jsme uspořádali hned několik koncertů s žákovským sborem Vaganti (Parchanti ☺). Těchto 10 měsíců bylo zkrátka prima....vlastně sekunda.

Vladka Berná, Aleš Berounský a Lucka Gerhartová

PRVNÍ ROK NA GYMLU

První ročník na Gymnáziu v Českém Krumlově pro nás začal 3. září 2007. Do třídy postupně přišlo 27 spolužáků, z toho 14 dívek a 13 chlapců. Většina dojíždí z menší nebo větší vzdálenosti. Nebylo to bezproblémové, ale nakonec jsme si všichni zvykli. Zpočátku byly naše vztahy rozpačité, ale postupně během školního roku se utvořil dobrý kolektiv. Všechnadvacetžáků prospělo, z toho dvazvyznamenáním. Ve škole jsme vesměs spokojeni. Určité výhrady máme snad jen ke kvalitě obědů. Jinak vše (tj. prospěch, vyučující, kolektiv) proběhlo podle našich představ. Chlapci – muzikanti utvořili hudební skupinu, která pravidelně zkouší na Špičáku v klubu Bouda. Další spolužáci si našli společnou zábavu ve florbale a i jiných sportech, což jen potvrzuje dobrou partu, která během prvního roku vznikla. Vztahy s ostatními ročníky jsou taktéž dobré. Sportovní nadšenci z našich řad sehráli jeden fotbalový a florbalový turnaj a výsledek nebyl zrovna k zahoezení. Výlety a různé exkurze rovněž přispěly ke stmelení nás všech.

Tento rok byl pro nás prváky připravený bohatý program akcí, které se konaly po celý školní rok. Všechny výlety, exkurze a další akce, které byly pro nás připraveny, se myslím, velice povedly. Odnesli jsme si mnoho zkušeností a poznatků, které budeme do dalších ročníků potřebovat.

Na našem prvním výletě 25.9.2007 jsme měli tu čest podívat se do hlavního města Rakouska, do Vídně. Byl to náš první, dá se říct, seznamovací výlet, který třídu stmelil do kolektivu. Ve Vídni jsme se prošli v krásném areálu zámku Schönbrunnu a udělali prohlídku zámku, ve kterém jsme mohli zhlédnout asi 40 pokojů tohoto sídla. Poté jsme navštívili zdejší zoologickou zahradu, která patří neodmyslitelně k zámku.

Následujícím výletem jsme se o moc dál nepodívali, ale stejně tento výlet stál zato. Byl to výlet opět do rakouského města, ale nyní s názvem Salzburg. Byl to den 15.10.2007, který se velice povedl. Nejvíce se nám určitě všem líbil pohled z Orliho hnízda, který byl prostě nepopsatelný.

6. 12. 2007 byla pro všechny studenty gymnázia každoročně připravena akademie ročníků, které si připravily něco pro ostatní. Naše třída nechtěla zůstat pozadu, a proto se připojila k ostatním třídám a připravila si vystoupení s názvem „Kráska a zvíře“.

Nejodmyslitelnější akce však byl lyžařský kurz 17. - 22.12. 2007, na který se těšil snad každý. Bylo to krásných 5 dní prožitých v nádherném prostředí italských Alp. Sjezdovky bychom si stoprocentně nemohli ani lepší přát.

23. 5. 2008 se pak konala exkurze do nedaleké Zlaté Koruny a do bývalého cisterciáckého kláštera.

A dalším významným výletem byl již druhý výlet do Vídně. Tentokrát byla hlavním cílem výstava Tutanchamona.

Ale byla i řada dalších a zajímavých akcí. Jistě sem ale nemůžu psát všechny, proto jen ve stručnosti: v listopadu jsme se podívali do zdejší městské krumlovské knihovny, konaly se dva koncerty školního sboru, kde vystupovalo několik žáků naší třídy, shlédli jsme film GYMPL a KRÁLOVNA ALŽBĚTA, představení v divadle NEŘESTI A CTNOSTI, vypravili jsme se do hlavního města Prahy, pár dívek jelo dokonce na seminář do Terezína.

Nyní už nás čeká poslední výlet, na který jedeme od 25. 6. do 27. 6. Strávíme ho na adaptačním kurzu nedaleko Třebíče, kam se všichni moc těšíme.

PO ŠESTI LETECH

Tak mi skončilo další šestileté období ve funkci třídního učitele. Jaké to byly roky a hlavně jaká to byla třída? Musím souhlasit se studentem Karlem Klinovským, který ve svém projevu při slavnostním předávání maturitních vysvědčení řekl: „Nebyli jsme zrovna třída nějakých géniů“. Nebyli. Měřeno klasickou metodou „ukáž, jaký máš průměr známek“ určitě ne. Ale copak lze vše měřit pouze známkami, tabulkami

nebo srovnávacími testy? Kam se nám ztratil lidský faktor? Kdo pozná z tabulky čísel, jestli jsou studenti šikovní, samostatní nebo slušní? Z tabulky rozhodně nikdo. Ale já jsem to

za těch šest let poznal dobře a byli právě takoví. Spolehliví, když jsme se spolu na něčem dohodli, samostatní, když dostali úkol, slušní a organizačně schopní. Za všechny akce bych chtěl připomenout jejich maturitní ples, jehož organizaci zvládli na výbornou, ale do žádné tabulky se to nevešlo. Maturitní ples této úrovně jsem již dlouho nezažil a kdo ví, kdy zase takový bude. Žádná diskotéka, žádný countrybál. Skvělá taneční hudba a bohatý program. Vše velmi decentní a na vysoké společenské úrovni. A proto věřím, že i přesto, že jejich školní měřitelné výsledky nedosahovaly vždy ideálních hodnot, odešli od nás do života mimo školní zdi dobře připraveni a že se jim tam všem bude dařit a splní se jim vše, čeho chtějí dosáhnout. A to jim také ze srdce přeji.

*Petr Draslar
třídni 13.B*

JKA KARATE NA GYMNÁZIU ČESKÝ KRUMLOV

Školní rok 2007/2008 lze z pohledu karateků označit za velmi úspěšný. Členská základna se rozrostla o osm karatistů/karatistek. Za svou intenzivní přípravu na zkoušky STV kyu vděčíme nejen panu trenérovi Kneiflovi, ale také Petru Hálovi, jehož ztrátu pocítíme zejména další školní rok, kdy už bude na vysoké škole. Na podzim minulého roku se uskutečnilo mistrovství republiky, ze kterého si pokročilejší cvičenci přivezli mimo cenných zkušeností i cenu za první místo v kategorii kata team starší dorostenky (ve složení: Tereza Hruběšová, Jana Mrázová, Anežka Opelková).

Výsledky mistrovství ČR 2007:

- 1. místo kata team starší dorostenky – SKK Český Krumlov
- 5. místo kumite starší dorostenky – Hruběšová Tereza
- 7. místo kata starší dorostenky - Mrázová Jana
- 8. místo kata starší dorostenky - Hruběšová Tereza

Další soutěží byla krajská liga konaná v Bechyni 20.4.2008, kde se naši závodníci umístili následovně:

Dorostenky - kumite	1. Jana Mrázová
	2. Tereza Hruběšová
	3. Kristýna Alešová
Dorostenci(9. - 8. kyu) – kata	1. Dominik Koršala

Postupovou soutěží byl krajský přebor konaný 7.6.2008, kde se starší cvičenci díky dobrému umístění nominovali na nadcházející mistrovství ČR, které se tento rok bude konat v Českých Budějovicích.

Senioři Kumite –	1. Karel Muk	Kata -	1. Jiří Mikšátko
			2. Karel Muk
Junioři Kumite –	1. Petr Hála	Kata -	1. Jiří Beran
	2. Jiří Beran		2. Petr Hála
St. dorostenky Kumite –	1. Jana Mrázová	Kata –	1. Jana Mrázová
	2. Dita Soukupová		2. Tereza Hruběšová
	3. Tereza Hruběšová		3. Dita Soukupová
Ml. dorostenky Kumite –	2. Anežka Opelková	Kata –	2. Anežka Opelková

Výkony karatistů bylo možno zhlédnout taktéž na akci konané Českokrumlovským deníkem

dne 22.5.2008. Karatisté nebudou zahálet ani o prázdninách, kdy jsou naplánovaná soustředění: Kata speciál 2008 v Táboře a týdenní seminář v Borotíně.

Velké poděkování patří nejen karatekům, ale i našemu novému web masterovi Petru Hálovi, který aktualizoval a zvelebil klubové stránky (www.gymck.cz/~karate). Dále bych chtěla poděkovat vedení školy za poskytnutí tělocvičny. A zejména našemu senseiovi panu Romanu Kneiflovi, který pro náš klub a nadcházející seminář s Shinji Akitou, konaném v Českém Krumlově ve dnech 29.-30.11. 2008, získal dotaci od města Český Krumlov.

Oss. Jana Mrázová (4.kyu)

FLORBAL

Roku 2005 vznikl na našem gymnáziu kroužek florbalu pod vedením studenta a vedoucího FBC ČK junior Pavla Housky. Zpočátku byla návštěvnost malá, ale jakmile se roznesly zprávy o možnosti zahrát si florbal, byl zaznamenán znatelný nárůst počtu hráčů.

Během 4-6 hodin týdně se hráči učí základní techniky držení míče, nahrávky a střely se zaměřením na rozvoj herních činností jednotlivce, činnost brankáře a herní kombinace. Výuka základních pravidel v praxi je samozřejmostí.

Ve školním roce 2006/2007 byl škole přiznán grant na florbalové vybavení, ze kterého byly nakoupeny florbalové hole značky EXEL, kompletní dresy JADBERG, 2 kompletní brankářské výstroje značek EXEL a JADBERG a další věci potřebné ke hře.

Ve 2. pololetí školního roku 2007/2008 se návštěvnost pohybovala okolo 55 studentů, přičemž cca 25 z nich byly studentky. Počet tréninků týdně, které bylo možno navštěvovat, bylo 4-5 po 2 hodinách vždy ve středu, v pátek a v neděli.

Kroužek florbalu pod hlavičkou Gymnázia Český Krumlov spolupracuje téměř od svého vzniku s klubem FBC Č.Krumlov, kde mají všichni zájemci možnost začít hrát závodně.

Praktickou hru si mají všichni možnost vyzkoušet na školním florbalovém turnaji konaném každoročně v lednu a dále v průběhu roku, kdy se snažíme vyhledávat různá přátelská utkání,

ale i na olympiádách, kam jsou vybíráni nejlepší hráči a hráčky. Zájemci mají také možnost hrát závodně ligu za muže (vedeni jsou jako junioři).

Účastníci se mohou pochlubit velice dobrým umístěním v okresních a krajských olympiádách, tj. v tomto škol. roce: 2. místo v okrese – hoši, 2. místo v okrese – dívky, 3. místem na turnaji ve Velešíně, či porážkou našich sousedů z německého Untergriesbachu

Nábor na školní rok 2008/2009 probíhá v září a říjnu.

vedoucí kroužku florbalu Pavel Houska ml., III. ročník

SPORTOVNÍ SOUTĚŽE A OLYMPIÁDY

V letošním školním roce jsme se zúčastnili některých sportovních soutěží. I přes naši početně slabší účast, která v posledních letech neustále klesá, jsme v konkurenci základních a středních škol dosáhli několika pěkných úspěchů.

VÝSLEDKY:

III. a IV. kategorie

(prima – kvarta, 8. – 9. ročník)

OKRSKOVÁ KOLA

CHLAPCI

Kopaná	IV.	1. místo
--------	-----	----------

OKRESNÍ KOLA

DÍVKY

Pohár Rozhlasu	III.	2. místo
	IV.	6. místo

CHLAPCI

Kopaná	IV.	3. místo
Pohár Rozhlasu	III.	4. místo
	IV.	4. místo

Okresní atlet. olympiáda školami)	III. + IV. D + CH	6. místo (celkové pořadí mezi
-----------------------------------	----------------------	-------------------------------

**V. kategorie
(střední škola)**

OKRESNÍ KOLA

DÍVKY

Volejbal	1. místo
Florbal	2. místo
Košíková	2. místo

CHLAPCI

Středoškolský atletický pohár	1. místo
Florbal	2. místo
Košíková	2. místo
Stolní tenis	2. místo
Volejbal	2. místo

REGIONÁLNÍ KOLA

DÍVKY

Volejbal	2. místo
----------	-----------------

CHLAPCI

Krajský přebor v plavání	4. místo
--------------------------	-----------------

Závěrem bych chtěl poděkovat všem sportovcům a svým kolegům za dobrou reprezentaci školy. Doufám, že v příštím školním roce bude naše účast na poli sportovním úspěšnější. Sportu zdar!

*František Ziegelbauer
učitel Tv*

ŠKOLA JAKO HRA VE VOLNÉM ČASE

V dějinách jazyků nastávají znova a znova **posuny** zvuků, významů, slovních zásob. V následujícím článku bych se chtěl zabývat etymologickým vhlédnutím „dovnitř“ slov, která mají co do činění se školstvím.

U starých Řeků chodily děti do „didaskaleion“ a učitele nazývali „didaskalos“ - slova odvozená od „didasko“ z indoevropského kmenu *di-dk-sko. Střední část tvoří *dk-, zkrácená forma od *deik- (= **ukázat**, ujasnit). Dnešní ucho v těch slovech slyší didaktiku.

Kdo se domnívá, že základem vzdělání je **matematika**, může najít podporu ve staré řečtině. „Manthano“ totiž znamenalo usadit něco v duchu, tím pádem nahlédnout do, chápat, rozumět, učit se; „mathetes“ byl učeň, žák; „mathema“ to, co se učí, věda (obecně). Teprve později se pod vlivem Platóna a Aristotela slovo „mathema“ zúžilo na význam dnešní matematiky a přírodní vědy se nazývaly „fysike“.

Pathema zase znamenalo utrpení. Nemálo žáků říkávalo „mathemata pathemata“, což by se dalo přeložit jako: studium matematiky je cesta utrpení. Starší a moudřejší to pro změnu otočili na „pathemata mathemata“, tedy že z bolestivých zkušeností se můžeme poučit nebo že škoda přináší i moudrost.

Že **škola** původně znamenalo **volný čas**, odpočinek, doslova přestat dělat (někdy i lenost), to může většinu žáků, kteří musí ze zákona chodit do školy, dosti překvapit. Starí Řekové používali „schole“ pro čas volný od práce nebo služby, čas, který mohli trávit něčím, na co v pracovní době čas nebyl, třeba na „pokec“ pod stromem či v kolonádě o politice, armádě, filosofii, anebo na poslech těchto rozhovorů. „Schole“ mohlo tak naznačit to, čím chtěli trávit volný čas či co si ten čas zasloužil, třeba studovat. Ve volném čase se mohlo také pomáhat dětem, které chodily do „didaskaleion“, při psaní jejich úkolů. Dále se (kromě té starší varianty) začínalo „schole“ používat také pro budovu samou, kam děti chodily.

Kdo byl „ascholos“ (a = ne), neměl volný čas a „euscholos“ (eu = dobrý, dobře) byl pohodový člověk, neboli ten, kdo uměl včas odpočívat. „Scholadzo“ jako sloveso znamenalo mít prázdniny nebo volno – teprve později učit se či učit filosofii.

Většina dětí v blahobytných částech světa už asi nevidí školu jako instituci, kde tráví svůj volný čas. V chudších oblastech to takhle určitě ještě vnímají ti, kteří mají to štěstí, že do školy chodit mohou. **Dějiny** ale mají tendenci se opakovat a občas má každý z učitelských řad možnost vidět, že někteří mladí přicházejí do školy odpočívat. Otázkou zůstává, jestli jsou unaveni z nočních zábavných činností anebo z práce - protože dnešní doba je finančně natolik náročná i pro dospívající, že si tito musejí přivydělávat, spíše než se přivzdělávat.

„Schole“ se tedy nejprve prosadil u Řeků na úkor staršího slova, potom ale vytlačil i v jiných jazycích původní slova pro školu.

Třeba v latině. Staří Římané používali slova „ludus“ pro školství – „ludus“ znamená **hra** („ludi“ zase hry, jak veřejné či lidové hry, tak slavnosti), hra ve smyslu aktivní hra, sport, a další slovo pro hru bylo „jocus“ s původním významem slovní hra anebo vtip (viz angličtina). Později se rozdíl vytratil a v románských jazycích dokonce jocus vytlačil slovo ludus („jeu, jouer“ ve fr., gioco v it., dokonce i žonglovat tam má svůj etymologický kořen).

Podobně jako v Řecku, kde „schole“ znělo spíše příjemně, měl i „ludus“ v Římě naladit děti nebo dospělé k příjemným aktivitám. Když se „ludus“ ale používalo ve významu školy, většinou se přidávalo slovo jako „ludus litterarum“, doslova hra s písmeny, s texty, s literaturou, jinými slovy tam, kde se učí číst a psát, kde se studují texty.

„Ludere“, sloveso znamenající hrát, postupně nabíral význam i hravě napodobovat. „Ludi magister“ byl vedoucí hry – později se z něho stal učitel (často to byl domácí učitel). První část pak vynechali a zůstal jen magister.

Protože Římané vzhlíželi k Řekům, řečtina byla považována za vznešenější řeč a v Řecku mělo školství vyšší úroveň, začínala se vedle sebe pohybovat dvě slova pro totéž: „ludus“ a „schole“. To první dále už jen pro základní stupeň školy a to druhé pro přednášky a vědecký výzkum (samozřejmě i pro budovu, kde se konaly). Nakonec v Římě úplně vymizel původní hravý význam slova pro školu. Spolu s latinou putovalo slovo z Jihu na Sever, dobylo i jiné jazyky a vytlačilo jejich slova pro instituce, kam chodíme učit a se učit (ještě hravě?). School, Schule, scuola, école, escuela, escola, škola, szkola, iskola, kool, koulu...

„Magister“, který je původem takových slov jako master a mister v angličtině, Meister v němčině, maitre ve francouzštině, maestro v itallštině, španělštině a portugalštině, tedy i mistr v češtině, má svůj kořen v indoevropském *mag (velký), stejně jako „megas“ v řečtině, „magnus“ v latině, ale i „maha“ ve staré indštině (maharadja = velký král). „Maior“ a „magis“ tvoří v latině 2. stupeň přídavného jména a příslovce, tedy větší, víc, radši. Latina znala také „grandis“, ale u „magnus“ zaznívala navíc morální velikost, něco čestného, ušlechtilého. „Magister“ **vyčníval** nejen svou fyzickou velikostí nad žáky, ale měl i morální „nadhodnotu“, která se od něho očekávala, ba dokonce i vyžadovala.

Od středověku byl magistrem ten, kdo na univerzitě prošel všemi „artes“, udělal z nich zkoušky a už měl za sebou nějaké učení. V cechovníctví se používal a ještě používá magister anebo mistr pro toho, kdo umí dokonale své řemeslo, což musí prokázat mistrovským dílem, a kdo tedy může vzdělávat další. K magistrovi se hodí vzhlížet, protože je víc, umí víc, má větší rozhled, má více co říct, co ukázat, má autoritu.

Spěchej pomalu – Eile mit Weile, fool's haste is no speed, Francouzi pak naprosto bezkonkurenčně: kdo moc spěchá, zůstává na cestě. Stará řečtina má podstatné jméno „spoudé“, které znamená **námahu**, úsilí, vážnost, ale i chvat, **spěch**. Příbuzné sloveso „spoudadzo“ znamená zabývat se s něčím rychle, snažit se o něco či někoho, věnovat se něčemu vážně.

Cicero, který rád přebíral řecké výrazy a pojmy a dával jim latinský vzhled, polatinštil právě i „spoude“ do podoby „studium“ a následně ho definoval: vytrvalá duševní námaha, při níž

se člověk s velkou silou vůle zabývá věcmi jako jsou filosofie, poesie, matematika, literatura. Jednou z nejdůležitějších nuancí slovesa „studere“ v latině je mít chuť do něčeho, nadšení, vyslovené lnutí nebo sklon pro koho nebo co, věnování se něčemu. V době císařů se význam zúžil na: zabývat se s vědami, jakoby chtěli Římané vyjádřit, že s úspěchem se dá studovat jen když je to s nadšením, s chutí - že studovat s nechutí, s odporem nikam nevede. Podle odborníků je jasné, že anglický speed a český spěch mají společný indoevropský základ ve tvaru *spe- (k tomu asi i patří „spoude“, i když jsem to nedokázal vypátrat). To *spe- má ale význam prospívat, dobře růst. Spěch je určitě někdy k prospěchu, víme ale, že čím rychleji se něco naučíme, tím snadněji to také zapomínáme.

Řečtina znala slovo „paidogogia“. Jádro „pais“ (= dítě) se musí „doprovodit“ (= ago). V Římě tomu oblékli latinský kabát a stalo se z něho „paedagogus“, **otrok**, který hlídal chlapce, doprovázel je do školy a vyzvedal je. Teprve později se stal i jakýmsi vedoucím, který je vedl ve vyšším, duševním, ušlechtilém smyslu. Původně šlo ale o bezpečný doprovod z jednoho místa jinam – což nastává i ve výchově, tudíž v přeneseném slova smyslu.

V židovské tradici učení se učitel společně se žáky pokoušeli směřovat život k tomu, co považovali za vůli a sen Jahweho. Rád bych skončil jednou **talmudskou** moudrostí: „Hodně jsem se naučil od svých učitelů, ještě více od svých spolužáků, ale nejvíce od svých žáků“.

Geert van Overloop

Děkuji všem, kteří se podíleli na sestavení této výroční zprávy, zejména učitelům a žákům školy za jejich příspěvky.

Jana Cipínová

Červen 2008

**VYDALO ŘEDITELSTVÍ GYMNÁZIA V ČESKÉM KRUMLOVĚ,
CHVALŠINSKÁ 112,
381 01 ČESKÝ KRUMLOV, TEL. 380 711 349**

**SAZBU A TISK PROVEDLA TISKÁRNA POSEKANÝ,
Lannova tř. 8, 370 01 České Budějovice
Tel./fax. 387 312 242, e-mail: jposekany@iol.cz
www.posekany.cz**